

Crónica 1922 – 1958

Consueta del Monestir de Religioses Dominiques

de N^a S^a dels Àngels y de Sta. Clara de Manresa.

Any 1922

Mort de Benet XV - Al 21 de gener del any (1922) se rebé la trista nova que Sa Santedat lo Pare Benet XV se trobave greument malalt. Lo Excim. Prelat ordenà se fessin pregàries per obtenir de Deu N. Senyor la salut del germà Pontífex, celebrant amb exposició de S.D.M. una Missa y resant a continuació les lletanies dels Sants. Axís se féu en nostre iglésia los dies 22, 23 y 24, segons disposà lo Sr. Degà. Els dos primers dies, la Conventual va ésser cantada y lo tercer die, resade.

Sa Santedat lo Pare Benet XV va morir lo die 22 a les 6 del matí,
però fins lo die 24 no se va rebre la nova oficial

Sa Santedat lo Pare Benet XV va morir lo die 22 a les 6 del matí, però fins lo die 24 no se va rebre la nova oficial. En aquex matex die lo Sr. Degà féu pasar recado que a les dotze del mitj die toquessin a morts, hora en què tocaren totes les iglésies de la Ciutat.

Pio XI - Lo die 6 de Febrer de 1922 a les onze del matí fou elegit Papa el Eminentíssim Cardenal Monseñor Ratti, Arquebisbe de Milán, el que prengué el nom de Pio XI. Com a señal de feste y alegria, lo die següent, axò és 7 de Febrer, a fi d'innovar tan agradívola nova a tota la ciutat per disposició Superior, les campanes de totes les Iglesies repicaren al moment que ho verificà la Catedral, que fou a les dotze del mitjdia durant tres quarts d'hora.

Creu de S. Ignasi - (1922) Amb motiu de celebrar-se aquest any lo IV Centenari de la vinguda de Sant Ignasi en aquesta Ciutat de Manresa, lo die 5 de juny (2n die de Pasqua de Pentecostés) los PP. Jesuites de la Santa Cova organitzaren una romeria 'n el Santuari de Viladordis y ens demanaren que traguéssim la Creu de Sant Ignasi a la porta de la (part de dalt) de l'iglesia, perquè tots los qu'anessin a la Salut la poguessin veure. Axís se féu, essent custodiada per l'empresari d'obres Sr. Tarrats. Lo die següent a la tarde vingueren tots los PP. Tercerons de la Sta. Cova també per veure la Creu de Sant Ignasi.

(1922) Per la Professió de Sor Maria del Carme Armengou y Comas, que fou lo die 18 de Maig, com resàvem d'un sant martyr, per poguer lluir lo tern brodat blanc, digueren primer la Conventual y l'Ofici solemne de la professió se digué de Salve Radix.

(1922) Lo die de l'Ascensió (qu'aquest any s'esqueya'l dia 25 d'Maig) s'estrena la capa pluvial de domàs de seda blanca amb galons d'or glassé; costa 30 \$

(1922) En compliment de les disposicions del difunt Mossèn Joan Pujol y Barrè, lo die 27 de juny ens feren entrega de una casulla de seda vermella amb ramatjes d'or.

(1922) Die 29 de juny, feste de Sant Pere, celebràrem en nostre Iglesie la festa del VII Centenari de la mort de N.P. Sant Domingo, amb Ofici solemne, cantat per la comunitat, y a la tarde, rosari cantat per les religioses, sermó que féu lo Pare Atanasi de Palafrugell Caputxí, acabant-se amb lo Cant del Himne del Centenari. Resultà una festa bastan lluïda y concorreguda. (Se'm olvidava dir) que'l matí després del Ofici, se cantà un solemne Te Deum.

(1922) Lo die 9 de juliol s'estrenà la casulla que'ns regalà Mossen Joan Pujol (q.e.p.d.).

(1922) Die 31 de juliol, prèvia autorització del R.P. Provincial dels Dominics de la Província d'Aragó P. Lluís Guitart, se portà a la magna processó la Creu que portava Sant Ignasi de Loyola amb motiu de les festes Centenàries, quina joya guarda aquesta Comunitat per disposició del P. General.

(1922) Die 17 d'Agost, la M. Vicenta Canal y Riu celebra'ls cinquanta anys de la seva professió religiose. Se celebrà Ofici amb tern, o sigui amb ministres; oficià nostre Sr. Capellà, l'Iltre. Cucurella. Després de l'Ofici se cantà'l Te Deum per la Comunitat (igualmente l'Ofici). L'altar estabé bastan adornat i il·luminat. La seva Sra. Germana y nevots obsequiaren a la Comunitat amb pollastres, dolços i fruites. Fou una festa exclusivament de família y de la Comunitat.

(1922) Die 16 de Setembre; amb motiu d'haver mort la Dominga Muntada y March, mare de Sor Antònia, ens portaren un armari, un mundo y tota la roba que tenia, tan de vestits com de roba blanca; y dos vestits de seda, un de negre i un de color, vèries alhajes, una tauleta y una cadira plegables.

(1922) Lo die 16 de Novembre a 2 quarts de set del vespre, per disposició superior, tocaren a morts totes les iglésies de la Ciutat en commemoració del Centenari de les 24 víctimes dels Tres Roures¹.

(1922) Novembre, dia 24. Lo Sr. Bisbe de Vich Excim. Francesc Muñoz pasà la visita Canònica pels Convents d'aquest veral de Ciutat, vingué'n aques Monestir a dos quarts de vuit del vespre. Practica la visita a l'iglésia. Reste seguit, entrà al locutori a saludar a tote le Comunitat, havent resultat una visita molt poc satisfactòria.

(1923) Havent sigut aprobade per la Santa Seu la reforma del Breviari Dominica, lo Rdm. P. General disposà que'l 1er die de gener de 1923 comensés tote l'Ordre a resar segons la nova reforma. Per axò ens fou precís adquirir un Salteri y suplement per cade

¹ Indret del municipi del Bruc, al peu de la carretera de Manresa a can Maçana, on el 17 de novembre de

religiose, com també tres suplementes de Missals. Cuidà d'enviarnos-lo el Rnt. P. Manel Montoto, Dominic. Tot just costà 175,60 ptes.

(1923) El 26 de Mars, els germans de Sor M^a del Carme Armengou y Comas regalaren a la Comunitat (en atenció a la seua germana) una antiga imatge de Ntra. Sra. dels Dolors al peu de la Creu amb lo seu Santíssim Fill en los braços. És una imatge verament devota. Va vestida de roba.

(1923) Lo die 30 d'abril feu la Professió simple Sor Mª de Lurdes Bacardit y Ferrer. La festa fou molt solemne. L'apadrinaren lo seu germà Maurici y la sua cunyada Margarida Ribas, quins, com a recort d'aquesta diade, costejaren l'instalació de set llums (en forma de ciris) elèctrics per il·luminar l'Imatge del P. Sant Domingo qu'està'l cim del altar major. Costà l'instalació 67,25 ptes.

(1923) Lo die 23 de juny, la Sra. Carme Bransuela, germana de Sor Maria Angelina, 'ns portà de Lurdes de Fransa una imatge de la Verje de Lurdes de metall y que, donant-li corda, toca molt bonic y molta estona el Ave Maria, tal com lo canten a Lurdes. Dita imatge té uns 25 centímetres d'alçada.

(1923) Lo die 8 de juliol s'estrenà un llibre coral que conté les Misses amb els Oficis de les principals festivitats del any, segons el Ritu del Ordre Dominicà, escrit per l'organista Sor Pietat Casajoana y Jordana, ajudada per la 2ª organista, Sor Francisca Ferrer. La enquadernació costà 23 p.

(1923) Los dies 20, 21 y 22 de juliol, per disposició del Exem. Prelat, se féu en totes les isglésies de les cases religioses un "tridu" de desagravis amb motiu d'haverse publicat en aquesta Ciutat un diari anti-religiós y que proferien moltes blasfèmies². Lo "tridu" consistí en tenir Exposició del Santíssim tot lo die y les religioses feyem vetlle rellevant-nos cada mitja hora.

(1923) Lo die 7 d'agost tinguérem l'honor de rebre la visita del Soci del Rdm. P. General del Ordre de Predicadors, el Molt Rnt. P. Albert Blat, acompanyat del Molt Rnt.

² Probablement es refereix al setmanari "El Trabajo", de la CNT.

P. Ramon Fernández Tascon, Prior del Convent de P.P. Dominics de Solsona. Es mostraren molt atents y molt amables duran les dues hores que estigueren en el paradó. Els serviren el dinar a casa de nostre Sr. Capellà, guisat per les religioses.

(1924) Lo die 9 de febrer rebérem del Molt R.P. Felip Caterini, Procurador General del Ordre de Predicadors, el Rescripte per poguer celebrar en nostre Iglésia Misse cantada lo die 22 de Juny, en honor dels Sants Deu Mil Martyrs, Patrons de la Comunitat per deu anys. Fou despatxat del Rescripte per la Santa Sede lo die 18 de gener d'aquest matex any, en atenció a la recomendació del Rdm. Procurador General. Aquest favor ens el agencià el Molt Rnt. P. Manel Montoto, Mestre de Novicis del Noviciat del Convent de Solsona, el qual ens digué que aquesta Missa no pot servir de Conventual.

Lo die 14 de febrer se feu imprimir per primera vegade en lo paper d'escriurer l'escrit del Ordre amb lo nom del Monastir

(1924) Lo die 14 de febrer se feu imprimir per primera vegade en lo paper d'escriurer l'escrit del Ordre amb lo nom del Monastir. En lo matex die adalt expressat, s'estrenà lo primer full amb una carta que s'escrigué al Molt Rnd. P. Albert Blat, Soci del Rdm. P. Mestre General.

(1924) Lo die 19 de febrer, s'acabaren unes dalmàtiques negres amb lo seu corresponent humeral, estole, etc., sent sagristanes Sor Antònia March y Sor Jacinta Isach, confeccionat tot per aquesta, inclús la passamaneria. Lo die següent, Mossén Joan Cucurella ho bene-hí. Les dalmàtiques són d'una roba mostrejada que portà Sor Roser Serra y Caballería, al entrar al Convent.

1924 – Lo die 19 de Febrer s'estrenà una casulla negra, fete d'un troç de roba d'un vestit de la mare de Sor Antònia, la Sra. Dominga Muntada, Vda. de March (q.e.p.d.).

1924 – Lo die 14 d’Abril se posà nou, fet de fusta d’un nogué del nostre hort, lo repeu del faristol del Chor per ésser inservible el que hi havie.

1924 – Amb motiu de complir els 60 anys de Professió religiosa, la Mare Carme Batlle y Puñet va celebrar les Bodes de Diamant, essent la festa excludivament de la Comunitat. La data de la Professió és lo die 20 d’Abril que aquest any s’esqueye lo die de la Pasque de Resurrecció. Reinà molt entusiasme en la Comunitat, doncs que ja a la vigília al mitgdia la celda de la Mare Carme ja estabe convertida en capella y jardí: arreglaren amb molt gust una gruta de la Mare de Déu de Lurdes, vàries plantes naturals, alfombra y la Verge de Lurdes il·luminade, de manera que’n conjunt feye molt bonic y hasta devoció.

Lo die següent, la Mare Carme, al moment de rebre la Sda. Comunió, renovà breument els sants vots, donant axís una sorpresa a la Comunitat. La Missa Conventual fou cantada per les religioses y acabada la Missa el Sacerdot entonà el Te Deum, que fou cantat per la Comunitat. Després ens dirijírem a la sala a prendre el desdejuni aon la taula estabe tote guarnide de flors y la Rda. M. Piora Sor Clare Ibañez feu ofrene a la M. Carme d’una estampe pintade, en la que hi havie escrit un gran número de Comunións y demés actes piadosos que formabe un esplendit ramallet espiritual que la Comunitat en pes dedicabe com a felicitació de la sua volguda germane.

Després de dinar, altre volta anàvem a la sala aon ens obsequiaren amb un cafè. Duran el dia reinà molt entusiasme. ¡Que tot sia per glòria de Déu!

1924 – Per oblit, no’s féu constar en el seu respectiu lloc que’l die 11 d’abril s’estrenà una casulla morada feta de roba, d’un vestit de la mare de Sor Pietat, la Sra. Roa Jordana Vda. de Casajoana (q.e.p.d.)

(1924) Lo die 10 de Maig vingeren dos religiosos mínims de l’Ordre de Sant Francisco de Paula, que l’un era el Rvt. P. Fr. Francisco de P. Angelats, Mestre de Novicis; l’altre era un estudiant anomenat Fr. Jaume Anguera, per recullir alguns objectes que aquesta Comunitat els guardabe desde l’exclaustració del any 1835. Els entregàrem a las seves mans lo següent: dues custòdies de plata, una sense repeu y l’altre amb

repeu, una veracreu també de plata molt bona, un cupó petit y un potet per posar l'extremaunció, tot de plata. Lo die 12 enviàrem pel recadé dos missals, tres quaderns de missa de rèquiem, dues casullas, una de vellut negre y una de blanca amb flors de colors, 15 corporals, 33 purificadors, 19 lavabos, 4 amits, 1 tovallola de comunió, 1 alba y un troç de tela vella.

(1924) Lo die 14 de Juny, Sor Margarida Serra y Caballeria féu públicament los vots solemnes, venintlos-hi a rebre el Molt Iltre. Sr. Arxipestre, el Dr. Josep Alabern Pbre., en representació del Excem. e Ilm. Prelat de la Diòcessis. Fou la primera religiosa qu'ha fet públicament los vots solemnes desde qu' el any 1902 se fan vots simples y fins are'ls vots solemnes per disposició Superior se feyen privadament al Chor, estant reunida la Comunitat sense cap clase de cerimònia, solsament la religiose feya la Professió arrodillade'ls peus de la Molt R. M. Priora: are les cerimonias se fan tal com expressa'l ceremonial, menys la benedicció del escapulari. En quant a la solemnitat y esplendor de la festa, axò depent de la voluntat de la família de la religiosa.

(1924) Amb motiu de la reforma del Breviari Dominicà, fou suprimit el reso dels S.S. Deu Mil Màrtirs, però n'obstan la Comunitat acordà que lo die 22 de juny, feste de nostres SS. Patrons, oficiés la Molt R. M. Priora (igual que feyem avans), cantantse l'himne y Magnificat a primeres i segones Vespres, y a Maitines, el Te Deum, himne y Benedictus.

Havent obtingut el privilegi de poguer celebrar Missa pròpia, com se diu en la plana nº 11³ d'aquest llibre, y com aquest any s'esqueye en l'octava de Corpus, y durant aqueste octava la Missa Conventual és cantade y amb Exposició de Nostramo, lo die dels SS. MM. la Missa Conventual ha sigut resade a dos quarts de set, havent resat aváns la Prima, y la Missa Solemne amb Exposició del Santíssim a sigut la dels SS. Martyrs. Axís ens digué que ho podíem fer lo Molt Rnt. P. Manel Montoto, Dominic y Mestre de Novicis de Solsona.

³ Es refereix a la nota del 9 de febrer del 1924.

(1924) Die 2 d'agost, feste de Ntre. Sre. dels Àngels; per primere volta'n la funció de la tarda lo sant Rosari fou cantat per les Religioses, però solsament cantaren tres desenes, la 1ª, 3ª y la 5ª y la Salve Regina avans de la lletania.

(1924) Aquest any en les festes N. P. S. Domingo hi hagueren tres coses noves: primera, lo donar el Breu de N. P. S. Domingo lligat amb una cinta vermelle als fidels que feyent almoïna, y axó's feu ja a la vigília, quant els devots del gloriós Patriarca anaven a adorar la sua relíquia, y se repetí al endemà. Segona: lo cambiar les hores de les funcions de la tarde. La benedicció de l'aygua fou a les 7 y lo die del Sant, a les 6 en punt (1). Tercera: lo Sant Rosari també fou cantat per les Religioses amb la diferència que aquest die cantaren totes cinc desenes, però no cantaren la Salve Regina per no allargar tan la funció.

(1) Feye molts anys que la funció comensabe a les 5 y resultabe que hi havie molt poca concurrència.

**No és per descriurer l'entussiasme qu'hi hagué aquest any
en les festes del N. P. S. Domingo. Fou una verdadera benedicció
del cel**

No és per descriurer l'entussiasme qu'hi hagué aquest any en les festes del N. P. S. Domingo. Fou una verdadera benedicció del cel. Ja a la vijílie fou extraordinarie la concurrència que hi hagué per assistir a la benedicció de l'aygua del pou, de modo que durant el res de Maitines y les Laudes cantades, l'iglésia estave plena de gom a gom, esperant l'hora de la professó. Al veurer els fidels que's repartien Breus, els causà una novetat tan agradívola que s'entussiasmaren moltíssim, doncs que la centim queyent com una pluja menude a la bassina. Al endemà, die de la feste, hi hagué deu Misses amb l'Ofici solemne, havent-hi tot el matí gran nombre de devots. La funció de la tarde fou extremadament concorregude de devots fidels que vingueren a honorar al gloriós

Patriarca. Lo sermó estigué a càrreg del Jesuite Rnt. P. Francisco Mesagué, que enaltí, amb vivesa y fervor, les glories del N. P. Fundador, fent al ensemps una apologie magnífique de l'Ordre Dominicane. No's quedaren pas enrera els devots del' aygue beneïda del pou, que fins a quarts de dotze de la nit hi hagué una gentade immensa; axò vol dir que encare hi ha fe'n nostre terra y que's respire'l flaire del esperit dominicà. Que tot sia per la major glorie de Déu!

(1924) Lo die 4 d'Agost, el antic fuster de la Comunitat, Pere Rebordosa, ens va regalà una escala portàtil de fusta, molt alta, que hi ha 15 graons.

(1924) El die de la feste de N. P. Sant Domingo s'estrenaren dos cinguls i dos fiadors de sede blanca, amb la passamaneria de sede y or, les borles forman un rahim, y resultan molt elegants. Són fets per les sagristanes Sor Antònia March y Sor Jacinta Izach (aquesta féu la passamaneria).

(1924) – Lo die 7 de Setembre fou-lo destinat per cumplir la prometense de donar gràsies a Déu Ntre. Senyor per haver quedat exentes, en la nova lley de Presupostos del 1er de Juliol, del pago de la contribució urbana els edificis o convents ocupats per les Ordres Religioses. En obsequi del Gloriosos Deu Mil Martyrs cantàrem la Missa Conventual y tot seguit un solemne Te Deum. La Sda. Comunió y demés obres espirituals del die foren aplicades a-n-aquex fi.

(1924) Die 29 de Setembre. Sor Mª Angelina Bransuela y Bartomeus ha fet los vots solemnes. Encar que quan féu los vots simples, la festa fou solemníssima (perquè l'iglésia no havia disposat encare que la major solemnitat se guardés per la Professió Solemne,) per espontànea voluntat de sa germana, la senyorete Carme, l'explendor de la festa ha sigut igual. L'ofici amb tern i cantat per la capella de Sant Ignasi. Lo sermó l'ha fet el P. Jesuite R. P. Franco Mesagué, y l'altar estabe ricament adornat. En recordanse de tan memorable diade, la demunt dite senyorete Carme ha fet ofrena a la Comunitat de 500 ptes. perquè'ns quedés una penyora del seu afecte.

(1924) Lo die 14 de Novembre s'ha instalat un llum elèctric a la botiga (farmàcia) y un al Arxiu, aquest treball fet per la religiosa Sor Dominga Bacardit y amb exposició de

Nostramo, hem resat les lletanies dels Sants per alcanzar de Déu Ntre. Senyor la salut de nostre Excim. Prelat Bisbe de Vich, D. Francesch Muñoz Izquierdo.

(1924) – Desembre die 4, ha fet los vots simples la Novícia Sor Agna Rebordosa Cahué. Ha sigut la primera que s’ha fet la festa sense solemnitat. L’Ofici d’un Sacerdot, cantat per les religioses, l’Missa d’Angelis a veus y chor. Tot seguit baxàrem amb prosseçó al Capítol (Chor bax), la Novícia feu la professió, (dic mal), lo Sr. Arxipreste Dr. Alabern feu una plàtica y després féu la Professió, tot seguit la benedicció del escapulari y la del vel y, acabade l’oració, entonàrem el Te Deum.

(1924) - Desembre die 6, s’ha posat una estufa nova al refatí per cremar-hi serradures. Ha costat 70 ptes.

(1925) – Lo die 5 de gener, amb motiu del enterro de la M. Vicente Canal y Riu, s’estrenà lo tern negre del que fem referència’n la plana nº 12 d’aquest llibre⁴.

(1925) – Gener die 25, s’estrenà una casulla verde tenyide, se féu d’un vestit de la mare de Déu del Noviciat. És una roba molt bona amb flors brodades. La tenyiren de caritat a can Joan Pujol y C^a de Barcelona.

(1925) – Lo die 26 del matex mes, Sor Dominga Bacardit feu l’instalació d’un llum elèctric a la part de dins del parladó clà.

(1925) – Die 4 de Febrer, la mentade Sor Dominga instalà un llum elèctric a la celda de la M. Josefina Soler y March, per lo motiu de que està molt malalta y té de passar molta part d’hivern al llit.

(1925) – Die 9 d’Abril, diade del Dijous Sant, fou lo primer any de pujar el Sm. al Monument per l’escala del Camaril; fins are ho havient fet per l’escala del Monument.

(1925) – Die 13 d’Abril, la cunyada de Sor Agna Rebordosa li regalà una devotíssima Imatge de N. P. Sant Domingo centímetres⁵ y una seve parente, una imatge de Ntre. Sra. dels Dolors d’uns 25 centímetres, amb una bonica capella gòtica.

⁴ Es refereix a la nota del 19 de febrer de 1924

(1925) Maig die 18, Vots Solemnes de Sor M^a del Carme Armengou, la qual per lo motiu d'estar malalte li fou precís ferlos al llit. La cerimònia tingué lloc a la tarde. Vingué lo Sr. Arxipreste, lo acompanyà nostre Sr. Capellà. La celda de Sor Carme se conterví'n capella. Hi posaren la Mare de Déu del Roser, N. P. Sant Domingo y Sta. Caterina de Sena, de modo que guarnírem un altar igual que si fos al Chor bax (Capítol), moltes flors naturals, una bonica alfombra y, pel Sr. Arxipreste, la cadira del Sr. Bisbe. Lo Sr. Arxipreste, per pendrer-li els Vots, portave roquet y capa pluvial, y lo nostre Sr. Capellà portava roquet. Les cerimònies se feren tal com marcan el processonari y el cerimonial. Inclús li posaren la corona. (Tot se feu resat).

La celda qu'estave Sor Carme és la més gran del corredor de la roperia. Doncs que, per motiu de l'enfermetat, tingué de surtir una temporade del Noviciat per no reunir aquest suficients condicions higièniques per les malaltes.

(1925) Lo die 4 d'agost, diade del nostre gloriós Pare Sant Domingo, els tios de Sor Agna Rebordosa li regalaren una bonica capella d'estil gòtic per posar-hi l'imatge de N. P. S. Domingo del qu'aváns ja hem fet menció. Aquesta devota Imatge la posem al Chor per fer la devoció dels Quinze Dimarts i la novena.

Don Leonci Soler y March [...] tingué la fatal desgràcie de caurer sobtadament dintre un monte-cargues de Barcelona

(1925) Don Leonci Soler y March, germà de la Mare Josefina, constant benefactor de la Comunitat a la que professa singular apreci, lo die 16 de Juliol del present any, tingué la fatal desgràcie de caurer sobtadament dintre un monte-cargues de Barcelona, d'un pis y mitj d'alçade, essent un verdader miracle de no quedar mort al acte. La

⁵ No especifica el nombre de centímetres.

Comunitat, desitjant correspondrer al afecte que'ns té dit senyor, feu una novene a la Mare de Déu del Roser y prometem cantar un Ofici solemne en obsequi de la Verje del Roser si Don Leoncí's posabe bé del tot. Obtingude gràcie tan singular, lo die 21 d'Octubre cumplirem la prometense amb assistèncie de Don Leonci. L'Ofici fou amb tern a les 10 del matí, essent el celebrant nostre digníssim Capellà l'Iltre Canonge Joan Cucurella, cantantse la Missa d'Angelis per les Religioses.

(1925) Lo die 22 d'Octubre rebérem de Don Josep Armengou y Torra, en compliment de lo disposat pel seu S. Pare Don Josep Armengou y Manso (q.e.p.d.), el qual tenie molt aprecia'n aquesta Comunitat, la quantitat de dos mil pessetes sens altre obligació sinó que lo encomanéssim a Déu.

(1925) Lo die 27 d'Octubre compràrem 12 cadires pel parladó gran d'assiento de fusta. Costaren 7,50 ptes cada una; les vàrem pagar d'un donatiu de Don Leonci Soler y de la seva filla, Dª Maria Vda. de Segarra.

(1925) Lo die 28 d'Octubre posàrem un quadro del Inmaculat Cor de Maria al parladó petit, posant-hi les cadires y la taule que hi havie en el parladó gran, quedant axís arreglat un poc més decent per rebre, ja que fins are no ere més que un lloc mal endressat.

(1925) La Rda. Mare Provincial del Institut de la Caritat del Bon Pastor, junt amb la Rda. Mare de Sant Francisco Javier Isach, Supriora del Convent de Sevilla, en atenció a la germana d'aquesta, Sor Jacinta, religiose d'aquest Monestir, vingueren lo die 3 de Novembre desde Barcelona amb auto, acompanyades del germà de les dues últimament mentades religioses. Els hi servírem lo dinar en el parladó, mostrantse molt agraïdes. Estigueren unes tres hores amb nosaltres.

(1925) La Rda. M. Lluisa Samsó y Bajona, en commemoració dels 50 anys de la Professió Solemne Religiose, celebrà les Bodes d'Or lo die 27 de Novembre amb tota solemnitat. Se preparà amb uns qüants dies de retiro espiritual. A les deu hi hagué Ofici Solemne cantat per la capella de música de la Seu, essent lo celebrant lo Iltre. Cucurella. Predicà un elocuentíssim sermó, enaltin lo estat religiós, el Rnt. Valentí

Morell, Pare Beneficiat de la Seu. Actuà de Padrina la matexa senyora que la apadrinà en la primera Professió, Dª Antonia Canal Vda. de Durán, representada per la seva filla, la distingida senyorete Amalia, per trobarse aquella un poc malalte. En lo presbiteri, en lloc distingit, hi havia el Il·lm^o Estanislao Sambó de la companyia de Jesús, germà de la Mª Lluse. L'altar estabé molt ben adornat i il·luminat, arreglat pel decorador Ricardo Vila, que hi té molt gust. La Mare de Déu del Àngels portave el vestit brodat.

Com aquell die resàbem de fèria, l'Ofici se digué de Salve Radix per poguer lluir lo tern blanc brodat, que's el millor que tenim. Se repartiren recordatoris a la nombrose y dintingide concurrencie. Fins aquí la feste exterior.

A dintre'l Convent, començà a la vigílie. La celde de la M. Lluse se convertí en semi oratori. Una grute amb la Verge Sma. de Lourdes molt ben imitada e il·luminada amb llums elèctrics y adornada amb plantes naturals en conjunt feye molt bonic y al matex molte devoció.

Lo dinar fou esplèndit. La Sra. Padrina'ns obsequià amb pollastres, colomins, abundosos dolços y riquíssimes y variades fruites. El germà de la Mª Lluse, lo Dr. Manuel, Pare Arxiver y Bibliotecari de la Universitat de Sevilla, costejà la funció de l'Iglésia, el qual li fou del tot impossible assistir a tan solemne feste.

(1925) Essént molt dolente la porta d'entrar al Noviciat, lo die 6 de Desembre se'n posà una de nova.

(1925) Lo 17 de Desembre se posà una estora al parladó gran, costejade per D. Leonci Soler. Costà 45 ptes. y dit Sr. ens donà 50 ptes.

(1925) Lo die 22 de Desembre lo fuster de la Comunitat, en Pere Rebordosa, ens féu portar les dues tan suspirades calaxeres, fetes en forma d'armari, l'una per posar-hi casulles y l'altre per les albes. Són fetes de fuste de xiprés y nogués del nostre hort d'ací dins del Convent. Lo treball ha sigut gratuït. És lo regal que en Pere Rebordosa fa a la Comunitat, com a recort del die de la Professió religiose de la sua filla, Sor Agna. És una obra del tot ben acabada y que'ns és de grandíssima utilitat.

(1926) Encare no havient transcorregut dos mesos de les Bodes d'Or de la Mª Lluïsa Samsó y Bajona, Déu Ntre. Senyor disposà de la sua existència. Morí lo die 20 de Gener, víctima d'una pulmonia fulminant. És la primera vegade que la Comunitat ha posat definitivament avisar per l'enterro de les religioses amb uns sensills impresos mortuoris, y també enviarne a les Comunitats que tenim relació de l'nostre Ordre, però aquestos són en diferent forma.

(1926) Per estar molt deslluït el cupó del sagrari que servex tots els dies, s'ha fet platejar de nou; ha costat 26 ptes. y s'estrenà lo die 27 de Febrer.

(1926) Lo die 3 de Mars s'ha beneït la casulla de vellut negre, costejade per Dª Maria Soler, Vídua de Segarra, nevoda de la Mare Josefina Soler y March. Ha sigut confeccionade per la sagristana, Sor Jacinta Izach.

(1926) Donya Maria Soler y Terol, vídua d'En Josep Mª Segarra i Vives, tingué la generositat de donarnos 125 pessetes, quina quantitat, per expressa voluntat de la Mare Josefina Soler (tia de la demunt dita senyora), se destinà per la compra d'un mantell per la nostre Titular, la Mare de Déu dels Àngels. És de saté blau, amb punta de plata entre-fina. Costà 114 ptes. Lo estrenà lo die 25 de Març, feste de l'Anunciata.

(1926) Lo die 14 d'Abril rebérem del Rnt. Pare Fra Manel Montoto Dominic 19 suplementes al Breviari per resar dels Sants dels propis llocs, que a raó de 4 pessetes cada un costaren 76 ptes.

morí la virtuosa i exemplar religiose, la mare Sor Josefina
Soler i March

La concurrència fou nombrosíssima i lo més escullit de la
ciutat, de modo que la gent arribabe'n fins al carrer

(1926) Lo die 25 d'Abril a les 4 i ½ del matí morí la virtuosa i exemplar religiose, la mare Sor Josefina Soler i March. Per la molta relació i simpatia que té la respectable família Soler i March, en particular Don Leonci, se va procurar que l'Iglésie, si bé estabie endolade com s'acostuma pels enterros de totes les religioses, estés lo més bé possible. Se posà 'l altar major l'imatge del Sant Crist de l'agonia de l'escaparate de l'escala gran, debant del drap negre, dotze ciris de lliure, blandons, i s'ensengueren els ciris dels salomons, que'n conjunt feye molta devoció i molt dol. Se posaren quatre reclinatoris a cada part, coberts negres per la família. Se repartiren candeles, capsades negres, i recordatoris.

La capella de la Seu cantà l'Ofici de cos present, que fou un dels millors del seu repertori, amb acompanyament d'armònim i instruments de corda. La concurrència fou nombrosíssima i lo més escullit de la ciutat, de modo que la gent arribabe'n fins al carrer. L'ofertori durà fins acabat l'ofici. Axò donà probe de lo molt qu'apreciaben a la M. Josefina.

Presidien el dol els germans de la difunta, Don Leonci, Don Alexandre, Rnt. Doctor Marián Puze i lo seu nevot, Don Lluís Soler i Terol. El de les senyores, l'esposa de D. Leonci, Dª Margarida Escarrà, l'esposa de D. Lluís, Dª Mercedes de Puig i de Pallejà i la nevoda Dª Carmen March de Puig.

Don Leonci, que estimaba amb deliri a la seva germana i que també aprecia molt a la Comunitat, va volguer pagar tots els gastos del enterro, açò és, esqueles, recordatoris, candeles, cantaires del Ofici, etz. etz. A més, li va fer celebrar 198 misses d'almoine 3 ptes. Donà 50 ptes a les Monjes Caputxines, 100 ptes als pobres i a nosaltres s'empenyà en què li diguéssim tots els gastos de metjes i medicines de la darrere enfermetat de la M. Josefina, i resistintse en axò la Rda. H. Priora, dient-li que amb moltíssim gust habíem complert amb lo nostre deber; molt agrait i donant-nos mil mercès per tot lo qu' havian fet ens donà 500 ptes; que Déu Ntre. Senyor li recompensi amb béns espirituals i temporals. Don Leonci gastà aproximadament per sufragis i demás gastos unes 1630 pessetes.

La Comunitat, agraïdíssima a lo molt que per la sua exemplar germana ha fet, com també per totes nosaltres, li ha regalat l'escultura del Infant Jesús, qu' era un recort dels seus Papàs i a la que M. Josefina tenie molta veneració; és molt devot, està posat dintre una menjadore de suro, figurant com estarie en lo portal de Betlehem.

Instalació de electricitat

Per evitar alguns perills qu' hi havia en l'instalació elèctrica que s'havia fet l'any 1915, ens fou precís ferla de nou, i amb més bona forma

(1926) Per evitar alguns perills qu' hi havia en l'instalació elèctrica que s'havia fet l'any 1915, ens fou precís ferla de nou, i amb més bona forma. Se feu tot amb tubo verman, i a més s'augmentaren alguns llums. Ne posaren un a la trona del refectori, combregador, chor baix (capítol), sagristia de dintre, celda dels metges i planxador. Durà lo treball d'instalar del 19 de maig al die 8 de juny. Costà tot aquest gasto la quantitat de 824 ptes.

Festa de N. P. Sant Domingo

(1926) Amb el fi de donar major esplendor a la feste de nostre gloriós Pare, a la vigília a maitines ha sigut el primer any d'il·luminar tot l'altar major al comensar a cantar l'últim salm de Lourdes, quedant axís per la processó de la benedicció de l'aigua del pou, fins acabada tota la funció. Fins are solsament s'ensenien uns quants ciris.

Sants Exercicis

Lo die 2 de Setembre del any 1926 començarem los sants exercicis, que' ns donà lo Molt Rnt. Pare fra Lluís Guitart, Prior del Convent dels P.P.Dominics de Barcelona i ex Provincial s'Aragó. Estigué verament acertadíssim en lo seu repertori espiritual, i a

totes ens va agradar moltíssim, surtin molt fervoroses d'aquells vuit dies de sant retiro que'ns varen passar molt depressa.

Restauració de la celde de la sagristia

(1926) Els 11 de novembre posaren la finestra nova a la celda dels metjes, que també servex de sagristia per haver-hi les calaxeres dels ornaments bons de l'iglésia. Lo die 22 se col·locà un lavabo al peu de la porta de dita celde per poguerse rentar els metjes i un penje-robres.

Els dies 25 i 26 vingué'l pintor per pintar de blanc el sostre, doncs que la fusta no havia sigut mai pintade i era casibé negre. També se pintaren de color la finestra, la porta i la caixa del relotje que hi ha avans d'entrar a la celda. Se tregué la porta qu'hi havie al corredor per aon avans s'hi entrave.

Tern vert

(1927) Lo die 17 d'abril, diade de Pasque de Resurrecció, amb motiu de celebrar la sua feste onomàstica la Rda. M. Priora Sor Clara Ibañez, la Comunitat l'obsequià amb varios regals, un dels quals fou un tern vert brodat. La robe és d'un vestit de la senyora Dominga Muntada, mare de Sor Antònia March. El dibux el féu amb molt bona voluntat i gratuïtament, el senyor Francisco Borràs, qui's distingex pel seu gust artístic. Va tenir la pensade de fer-hi ostentar els escuts del Ordre Dominicà qu'en conjunt és d'un efecte preciós. Ha sigut brodat baix la direcció de Sor Francisca Ferrer, la que féu els treballs més delicats. L'ajudaren Sor M^a del Carme Armengou i Sor Jacinta Isach. Aquesta va fer la passamaneria i muntà 'l tern.

Importaren els gastos d'ampliar lo dibux, tissú, or, sedes, etz., 241,30 ptes. Els galons d'or metall costaren 130 ptes. Els forros, 100 ptes. En conjunt els gastos importaren 461,30 ptes. que's pagaren d'un donatiu de 500 ptes, que féu la senyora Carme Bransuela, quan va fer els vots solemnes la sua germana, Sor Maria Angelina, l'any 1924.

Visita del Prelat

El dia 17 d'Octubre vingué per primera vegada el Il·lm. y Rdm. Sr. P. Juan Perelló y Pou, Bisbe de Vich

(1927) El dia 17 d'Octubre vingué per primera vegada el Il·lm. y Rdm. Sr. P. Juan Perelló y Pou, Bisbe de Vich. La visita la féu breu, puig era ja vespre; primerament passà al parlador ahon hi acudírem les religioses, saludant-lo en nom de totes, la Rda. M. Priora Mare Antònia March y Muntada, que feya un dia exercia dit càrreg. Ens féu una exortació molt fervorosa, y no és gens estrany puig a més d'ésser molt sant, segons opinió general, surtia de sants Exercicis. Amb molta solemnitat ens donà la benedicció. Després se li obriren les portes del Capítol ahon y acudírem per besarli l'anell.

Sants Exercicis

(1927) Dia 7 de Novembre. Dirigits pel R. P. Santiago Messeguer, O. P. del Convent de Barcelona, férem els sants Exercicis, dels quals totes les religioses ne surtírem satisfetes y amb desitjos d'avanssar en el camí de la perfecció. Verament semblave qu'era el Esperit sant, qui parlaba. Molt bé ho endevinà el R. P. Lluís Guitar, Prior de dit Convent, quan en carta dirigida a nostre Rda. M. Priora pocs dies abans, li deya que 'stava segur de que en quedaríam contentas.

Portes vidrieres

(1927) Lo dia 18 de novembre foren col·locades les portes vidrieres del corredor de la roperia y que donent entrade aon se comensa la obra nova, evitant aixís la molta fredor que venia de tantes overtures com hi ha en dita obra nova.

Solemne Professió de Sor Ana Rebordosa

(1927) El dia 5 del mes de desembre, després d'un trieni de Vots temporals, segons va expressat a la plana nº 25⁶, professà solemnement Sor Ana Rebordosa y Cahué, que fou la primera que féu la professió amb la solemnitat que abans es feya després del any del noviciat. Tot lo cant fou amb acompanyament d'armònim, baixanlo per aquest motiu al Capítul. El Te Deum fou tot cantat, versejant dos versos mentres l'armònim tocava, no surtint del Capítul fins acabada la Oració última que diu el Sacerdot. Aixís evitàrem enrechonaments en la Iglésia, y tot anà amb molt ordre. Amb motiu d'aquesta festa, son pare, que' s el fusté de la Comunitat, regalà a la matexa un faristol (fet de fusta dels xiprés del nostre hort) pels officis de la Iglésia y un seu parent, una Imatge de la Verge del Carme (fete de petxines), que va dintre d'un globo de vidre y que més deu estimarse per la bona voluntat y antiguetat que pel mèrit.

Imatge de Ntra. Senyora del Carme

(1927) lo dia 14 del mes de desembre, la senyoreta Armengou y Comas, germana de Sor Carme, ens féu el donatiu de la preciosa Imatge de Ntra. Sra. del Carme, amb la corresponent escaparate, que té d'alçada uns set palms ben complers. Realment és una verdadera paga.

Cober de plata

(1928) El dia 12 de febrer ens féu entrega la senyoreta Assumpta, germana de Sor Carme Armengou y Comas, d'un preciós estutx, que conté un cobert amb dos ganivets, argolla y baset, tot de plata de lley, amb les inicials de Sor Carme. Era el record de la primera Comunió que 'ls hi feya la seve mare (q. a. c. s.) y que encare li guardaven.

Capítol solemne

(1928) Lo die 24 de Mars, per primera vegade, se féu Capítol Solemne, segons marca el cerimonial, cantantse la Kalenca y la Preciosa, com per la vijília de Nadal, menys els salms de prima.

⁶ Es refereix a la nota del 4 de desembre de 1924.

Visita del Ilm. Sr. P. Salvi

(1928) El Ilm. i Rdm. Pare Salvi Huix Maralpeix, del Oratori de Sant Felip Neri de Vich, Bisbe de Selimbria i Administrador Apostòlic de Ibiza, qui fou consagrat lo die 15 d'abril en la Catedral de Vich pel Senyor Nunci Apostòlic, assistit dels senyors Bisbes de Barcelona i Vich, ha vingut a celebrar la Santa Missa en la Iglésia de aquest Monestir lo die 18 del mateix mes, en atenció a la sua cosina carnal, Sor Pia Montalt i Huix, religiosa d'aquest Monestir, i de lo molt que aprecia a la Comunitat. L'han acompanyat a nostre Monestir varios sacerdots. A la porta de la Iglésia l'esperaven nostre ancianet Capellà i Pare espiritual, Mossèn Juan Cucurella, Canonge, i el Capellà auxiliar Mossèn Josep Bosch. Quan ha entrat, s'ha tocat la marcha real amb l'arpa, estant l'altar major adornat com les festes de major solemnitat.

Després de celebrar la santa Missa, la Comunitat baixà al Chor baix (Capítol) a besar-li l'anell en la porta del mateix, passant després a desdejunar-se al parlador, on conversà familiarment una bona estona, donant-nos al despedir-se la santa benedicció.

Vinguda del Sr. Visitador

(1928) El dia 12 d'Agost vingué el Visitador Dr. D. Ramon Martí Ibañez, Canonge Lectoral de Vich, per tal de fer la visita canònica. Com va presentar-se de sopte i sens coneixe'l, la R. M. Piora li digué que si tenia la bondat d'esperar-se convocaria a Capítol a la Comunitat, per tal de dir a les religioses que tenian que presentar-se, o que si preferia tornar el dia següent, puig fins al present sempre solian avisar. Ho féu aixís; tornà l'endemà al matí i ens hi presentàrem una a una en la reixa del parlador.

Cuina Central Econòmica

El dia 29 de Juliol s'és estrenada la cuina central econòmica

(1928) El dia 29 de Juliol s'és estrenada la cuina central econòmica, construïda per la casa Mingrat de Barcelona. Ens fou precís aquest gasto per ésser inútils les dues que teníam de carbó i serradures. També fou precís canviar el termo sifon pel servei d'aigua calenta.

Mort delltre. Cucurella

(1928) Die 14 d'Agost, a les 9 hores del matí, després d'una breu enfermetat, encar que pogué revre tots els sants Sagraments, morí el nostre Sr. Capellà i Pare espiritual, quins càrregs els venia desempenyan feya 44 anys, el Iltre. Sr. Canonge D. Juan Cucurella i Argemí (a.c.s).

Mentres estigué de cos present, les religioses, alternant de dues en dues, li resàrem el Psalteri. Se li aplicaren tres dies la Missa Conventual cantada, un Ofici de Salve Radix, tres oficis de difunts i durant tot un mes la sagrada Comunió, com se fa per les religioses d'aquesta Comunitat.

Nombrament de Mossèn Bosch

(1928). Lo dia 29 d'Agost vingué de Vich el nombrament a favor de Mossèn Josep Bosch, per Capellà de la nostra Iglésia i Monestir. Dit Sr. feia ja sis anys que venia a celebrar diàriament la santa missa i cosa d'un any que estava autoritzat pel IIm. Prelat per auxiliar el ancianet Capellà Iltre. D. Juan Cucurella (a.c.s)

Solemne Funeral 1928

El die 3 de setembre's celebrà en la nostra Iglesia un solemne Funeral, cantat per la Capella de la Seu, en sufragi del abans citat D. Juan Cucurella (a.c.s.). Fou molt concorregut, havent-hi representacions de totes les Comunitats religioses de nostra ciutat.

Sants Exercicis

(1928) Aquest any, comensats a 11 de Setembre, havem fet els Sants Exercicis, dirigits pel R. P. Fra Antoni López, Dominic. És estat molt apropòsit per infundir-nos un verdader amor a les nostres santes Regles i Constitucions.

Mes del Roser

(1928) Aquest any per primera vegada havem celebrat públicament en l'Iglésia el mes d'Octubre o del Roser, amb Esposició del SSm., Rosari resat, Lletania cantada amb acompanyament d'armònim, Oració a S. Josep, visita al SSm. i Reserva. Comensant la funció a dos quarts de 6 i, tot seguit de la Reserva, havem resat Maitines, laudes i la mitja hora d'oració, com acostumem.

Maitines del Divendres Sant

Encare que la comunitat som 24 religioses, deixant les sis de obediència, les ancianetes i delicades, havem quedat deu religioses per tributar o cantar les divines alabances al Senyor

(1929) Aquest any, per primera vegada havém cantat Maitines i Laudes del divendres Sant, tot conforme la Setmana Santa de la nostre Ordre, resultant molt devotes i no gens cansades, puig solsament han durat dues hores, això és, de les 4 a les 6 de la tarde, escaientse en aquest any lo Dijous Sant en 28 de Mars. Encare que la comunitat som 24 religioses, deixant les sis de obediència, les ancianetes i delicades, havem quedat deu religioses per tributar o cantar les divines alabances al Senyor; mes, amb la seve gràcia i bona voluntat tot ha resultat molt bé.

Maitines de Pasqüe

(1929) Lo Dissapte Sant vàrem cantar el Te Deum de les Maitines de Pasqüe, lo que fins are no s'havie fet.

Pis del Sr. Capellà

(1929) Lo die 2 d'abril vingué definitivament nostre senyor Capellà, Mn. Josep Bosch, a habitar lo pis del Convent, després d'haver-hi fet moltes reformes.

Estrena del tern vert

(1929) El dia 23 de Juny, vigília de Sant Juan, se estrenà el tern vert, confeccionat molt abans per les religioses d'aquesta comunitat. Oficiaren, de celebrant, nostre Sr. Capellà Mossèn Bosch i, de ministres, nostre R. P. Confessor, Mossèn Josep Pujol Fàbregues, i el seu nebot, Dr. Josep Mª Pujol.

Restauració del local cuina

(1929) El dia 15 de Setembre, quedà del tot acabada la restauració del local cuina, havent resultat molt millorat, desapareixen l'aspecte fúnebre que tenia per lo molt deixade que estabe havent-se fet celràs, enrajolat de mosaic, nous armaris i taulell de marbre a continuació de les picas, que també són de marbre. També se restaurà lo que abans era refató.

Sants exercicis

(1929) Del dia 16 al 25 de Setembre, tinguérem els sants exercicis, dirigits pel M. R. P. Lluís Guitart, O. P. Prior del convent de P. P. Dominics de Barcelona, que, com les altres vegades que 'ns els dirigí, foren ben profitosos.

Operació de Sor Dominga

(1929) El dia 18 d'Octubre surtí d'aquesta Comunitat (amb el degut permís de Prelat) per anar a Barcelona a la Clínica del Remei, on fou operada d'un fibromioma el mateix dia, Sor Dominga Bacardit i Ferrer, religiosa corista. Vingué a buscar-la el mateix metje,

Dr. Carlos Sauret, en son particular cotxe; además l'acompanyaren nostre Sr. Capellà i la seva germana, Sra. Carme Bosch Vda. de Sauret, la que hi permanesqué dos dies per consol de la malalta, deixant-hi després una germana de Sor Dominga.

Visita del Missioner R. P. Venceslao

(1929) El dia 20 d'octubre, diumenge, vàrem rebre la visita del R. P. Frai Venceslao Fernández, O. P. missioner del Krubamba. Cantà cosetes molt boniques edificans de les missions.

Tornada de Sor Dominga

(1929) El dia 5 de Novembre entrà de nou en clausura nostra estimada germana Sr. Dominga Bacardit i Ferrer. Los mateixos que la vingueren a buscar la retornaren directament de la Clínica sens posar un peu fóra el món.

Distribució dels Sants Patrons

(1930) El dia 6 de Jener, per primera vegada, es féu en solemnitat al Chor la distribució del Sant Patró del any, una màxima que meditar i una intenció que pregar.

Compliment de una promesa

(1930) Avui, dia 16 de Jener, avem cantat una Missa conventual, conforme ho avíem promès, en acció de gracies a Ntra. Mare del Roser, per haver tingut un bon èxit la operació que feren a Sor Dominga. És estat de Salve Radix, i tot seguit havem cantat el Te Deum, estant l'altar tot il·luminat.

Plàtica del dia de retiro

(1930) Per primera vegada, avui 18 de Jener, ens ha dirigit plàtica del dia del retiro nostre Sr. Capellà, Mossèn Josep Bosch.

St. Constanci Patró de la Comunitat

(1930) Avui, 25 de Febrer, dia de Sant Constanci de Fabiano, Patró d'aquest any per la Comunitat, avem acabat la novena de preparació, que 's féu cada dia després de Completes, resant-li un pare nostre, antifona, vers i oració. A Maitines havem cantat el Benedictus, i al refetó hi agué un poquet d'extraordinari, Laudate, i no havem tocat a silenci.

Sant Enrich Patró de la cuina

(1930) Aquest dia, 2 de Març, festa de Sant Enrich Susó, que al present any és el Patró de les cuineres, havem tingut el dinar un poc més esplèndid. AHIR vàrem acabar la novena de preparació que li férem tots els dies al vespre després de sopar, en la mateixa cuina, resant-li un pare nostre i tres glòries.

Milícia Angèlica i S.S. Nom de Jesús

(1930) Avui, dia 8 de Març, ens han notificat que havem quedat inscrites en les Confraries de la Milícia Angèlica i el SS. Nom de Jesús. La primera, a Barcelona, a la Iglésia dels P.P. Dominics, i la segona, ací a Manresa, a l'Iglésia de la Seu.

Visita en Comunitat

(1930) Aquest dia, 9 de Març, és estat el primer en el que després de la professó del SS. Nom de Jesús, havem fet, en Comunitat, la visita per tal de guanyar les indulgències. Fins are la fèiem en particular.

Chor de la Divina Pastora

(1930) Diada de Sant Josep, 19 de Març, a $\frac{3}{4}$ de 9, ha cantat l'ofici el Chor de la Divina Pastora, però el Rosari de la tarde que ha comensat a les 4 l'han cantat les religioses (3, denes).

Festa de la Anunciata

(1930) Festa de la Anunciata, 25 de Març. El matí havem cantat l'Ofici, i a la tarde, tres denes del sant rosari, com en el dia de Sant Josep.

Entrada dels M.R.P. Provincial i M. Bosch

(1930) Avui, 21 d'Abril, segon dia de la Pasqua de Resurrecció, amb el degut permís del Rdm. Prelat, que ho és actualment el P. Juan Perelló i Pou, han entrat en el Convent els M.R.P. Provincial d'Aragó, resident en el Convent de Barcelona, Fra Lluís Guitart, O.P., i nostre Sr. Capellà, Mossèn Bosch. Ambdós és estat la primera vegada de entrar en clausura i l'objecte, per tal de enterar-se millor de les reformes que deuen fer-se en parladors i porteria, a fi de que tot resulti lo més edificant i regular per la observància de les nostres santes Constitucions.

Comensan les obres

(1930) Aquest dia, 28 d'Abril, comensan les obres de reformes que abans havem dit, o sia de la porteria, etc., etc.

Novena del Esperit Sant

(1930) El dia 31 de Maig havem comensat la Novena del Esperit Sant, que ha consistit en l'Himne Veni Creator, vers i oració, un pare nostre, ave maria i tres glòries. És estat el primer any de fer-la amb Comunitat. La havem feta abans de Maitines.

Observància de vigília en el refetó

(1930) Avui, dia 25 de Juny, havem comensat la observància dels dos refetos, o sia del de carn, separat del de pesca, per medi d'un vestigi de lleugere fusta, puig que fins are dels permissos que'ls Prelats venien concedin de poguer menjar en un mateix refetó abans d'implantar-ho, en data 6 de Febrer, se escrigué al M.R.P. Manuel Montoto, Resident a Roma, com a Soci que's del M. Rdm. P. General, per tal que 'ns orientés, en un punt tant important de les nostres santes Constitucions.

Visita del P. Carmelite

(1930) Avui, 1 de Juliol, a la tarde, ha vingut per primera vegada, de visita al parlador, el M.R.P. Fra Bernardo de la Cruz, Carmelita Descalç del Convent de Zaragoza.

(1930) Dia 2 de Juliol, ha celebrat la santa missa i abans ens ha donat la sagrada Comunió, el abans citat M.R.P. Fra Bernat de la Creu, passant després de acabat tot el res del matí, al locutori, per tal de pendre el desdejuni, durant el qual sempre ha parlat de cosetes espirituals.

Visita Il·lustre

(1930) Aquest dia 2 de Juliol, és estat de grans visites, puig que a prop de les dotze hores del matí han arribat els Molts A.R.P.P. Fra Manuel Montoto, Soci del M. Rdm. P. General, i el M.R.P. Provincial d'Aragó, Fra Lluís Guitart, O.P. Després d'un bon ratet de parlar amb la R.M.Priora de cosetes ben importants, han passat a dinar a casa del nostre Sr. Capellà, i a la tarde la Comunitat ha baixat al locutori per a saludarlos, puig que 'ls dos P.P. que altres voltes s'han dignat visitar-nos ens tenent molt bon afecte. Abans de despedir-se de la Comunitat, el M.R.P. Montoto ens ha donat la benedicció del M.Rdm.P. General.

Restauració i locutori nou

Avui, dia 28 de Juliol, han acabat les obres del nou locutori i restauració del vell, porteria nova, restauració de la entrada, havent resultat una reforma molt ben acabada

(1930) Avui, dia 28 de Juliol, han acabat les obres del nou locutori i restauració del vell, porteria nova, restauració de la entrada, havent resultat una reforma molt ben acabada, donant un aspecte molt bonic dintre la senzillesa, essent del gust de quants

ho han visitat. També, amb motiu d'aquesta reforma, s'és fet el portal pels carros al hort de baix.

Institució de misses en la diada de N.P.S. Domingo

(1930) Diada de N.P.S.Domingo. 4 d'agost. De temps immemorial, venient tots els anys varios sacerdots a celebrar la santa missa, solzament per fer un obsèqui a la Comunitat, sens retribució. Passaven al locutori hon se'ls hi servia xocolata amb melindros i aigua amb xerop o llet. Mes aquest any, si havem volgut tindre misses, havem tingut que donar a cada sacerdot 4 pesetes, 2,50 que és actualment la tassa diocesana, i 1,50 ptes. de plus. Han sigut aplicades per la fundació de la Sra. Apolonia Lladó Vda. Enric.

Vinguda del P. Jacinto Blanch del I.C. de Maria

(1930) Dia 22 d'Agost, ha vingut el R.P.Jacinto Blanch, del I.C. de Maria, demanant datos sobre algunes visites que en vida féu en aquesta Comunitat, el seu fundador, el V.P. Anton Mª Claret.

Vinguda dels R.R.P.P. Batlle i Serra, O.P.

(1930) Aquest dia 29 d'Agost vingueren de pas a Sant Feliu Sasserra, els R.R.P.P. Lluís Mª Batlle i Tomàs Serra, OO. PP., hon anaven a donar-hi la Santa Missió, amb motiu del 1er Centenari del naixement del Màrtir Beat Pere Almató, O.P. Com el Sant Crist que portaven els dos PP. Missioners eran un bon xic diferents un del l'altra, la R. M. Piora els hi donà el seu que era casi igual al del R. P. Tomàs Serra, i era un record de la M. Josefina Soler i March, que ella usà fins a la seva mort.

Tornada dels R.R.P.P. Batlle i Serra

(1930) Avui, dia 8 de Setembre, han entrat al locutori només que uns moments (pel motiu de trovar-nos en Sants Exercicis la Comunitat) els R.R.P.P. Tomàs Serra i Lluís Mª Batlle OO. PP., de retorn de Sant Feliu Sasserra, hon han donat la Santa Missió. Venien fervarosos pel bon èxit alcançat en moltes ànimes. Ens han donat les gràcies per les moltes oracions amb que 'ls han ajudat les religioses.

Sants Exercicis

(1930) Del dia 2 al 9 de Septiembre havem fet Sants Exercicis, dirigits pel R.P. Arsenio Sánchez Puerto, O.P., ben profitosos, per cert, han estat i, molt commovedor el final, puig, després de rebuda la Benedicció Papal al Chor alt hon, havem cantat el Te Deu, la salve i Olumen, amb els seus respectius versos (que ha dit el P. responnent la Comunitat) i les oracions.

Lletra del R.P. Blanch

La R.M. Piora ha escrit al R.P. Jacinto Blanch, Missioner del Cor de Maria, donant-li detalls de la vinguda o visita que féu a aquesta Comunitat el Venerable Antoni Mª Claret

(1930) Dia 18 de Septiembre. La R.M. Piora ha escrit al R.P. Jacinto Blanch, Missioner del Cor de Maria, donant-li detalls de la vinguda o visita que féu a aquesta Comunitat el Venerable Antoni Mª Claret, puig consta en el Arxiu que donà els Sants Exercicis en el Trieni de la R.M. Rosa Perramon, que fou Piora desde l'any 1846 a 1849. També conforme li vàrem promete a dit P. Blanch, li havem enviat una còpia del retrato del V.P. Claret que tenim, original del Dr. Solà, Metge d'aquesta Comunitat.

(Retall d'un diari antic intercalat en aquesta part del dietari)

UN SIGLO ATRÁS

Domingo 10 de noviembre de 1850

DIARIO DE BARCELONA

-- Al "Barcelonés" les escriben de Manresa la entrada en aquella ciudad del Excmo. e Ilmo. Sr. D. Antonio Claret, arzobispo de Cuba, que

procedente de Montserrat llegó a ella el lunes á las doce y media del día, acompañado de algunos familiares y salvaguardias, habiendo salido á recibirle varias comisiones del Cabildo eclesiástico, Cuerpo municipal, gobernador de la plaza, autoridades y muchísimas personas de ambos sexos. Por la tarde pasó S.E.I. a despedirse de las religiosas de la Enseñanza y Santa Clara, y por la tarde predicó en la Seo durante hora y media, produciendo notable efecto en su auditorio. Habiendo anunciado que a las siete de la mañana siguiente celebraría para dar la comunión general, la iglesia colegiata se llenó completamente de gente y durante tres horas continuas distribuyó el sagrado pan de los Ángeles, hasta que tuvieron que ayudarle dos señores canónigos. Después pasó a despedirse de las religiosas Capuchinas y de las autoridades: visitó la cueva de San Ignacio y el santo Hospital y a las dos de la tarde salió para Sallent.

París, 5 de noviembre.

Nou fruiterar

(1931) Entre el dia 2 i 3 d' aquest mes de Març havem fet plantar 2,5 arbres fruiters, destinant solament per a fruiterar el quintó més a prop de la tàpia i del bibé dels horts de dalt. També s'han espurgat tots els arbres, empaltat alguns, i arrencats pruneres del hort de baix. Ho ha dirigit i fet Josep Clerch (a, rei).

És proclamada la República

Avui, dia 14 d'Abril, és estada proclamada la República a nostra Pàtria. ¡Quina pena! ja sabem la que ha produït sempre en España, aquesta mala llavor!

(1931) Avui, dia 14 d'Abril, és estada proclamada la República a nostra Pàtria. ¡Quina pena! ja sabem la que ha produït sempre en España, aquesta mala llavor! Ha vingut portada per la fredor de molts que 'ls interessa ben poc la religió i el bé d'Espanya, y les males ideas que fa anys es vénen sembran en Fàbriques y tallers.

A un senyor molt entusiasmat perquè havia vist el canvi d'Estat sense derramament de sang, li he dit jo: "ja en parlarem d'aquí dos mesos"; Déu vulgui que no hi hagi força. Jo me espero molts malts resultats. Tan de bo me equivoqués.

Sortida del Convent

pels rumors, ben fundats, de que volien cremar els
Convents, com ja fa dos o tres dies ho venent fent per algunes
regions d'Espanya, havem sortit del Convent totes les religioses

(1931) Dia 13 de Maig, vigília de la Ascensió del Senyor; pels rumors, ben fundats, de que volien cremar els Convents, com ja fa dos o tres dies ho venent fent per algunes regions d'Espanya, havem sortit del Convent totes les religioses. El Senyor Francisco Torra Pons, germà de Sor M^a dels Àngels, amb auto, les ha acompanyades a casa de les famílies, entre 8 y 9 del vespre, quedant-nos quatre aquí, las que a tres quarts de dotze de la nit havem passat al pis de casa del senyor capellà. Devant anave ell portant el S. Sm. reservat en el copó. Al carrer hi havia vàries personas del veïnat i de ciutat.

(1931) Dia 14 de Maig, festa de la Ascensió. ¡Quin dia tan trist! A les 5 , hem entrat de nou les quatre monges que havem passat part de la nit a casa del Sr. Capellà; aquest ha portat novament el S. Sm. Havem tingut oració i a les 6 havem combregat i oïda la Santa Missa desde l' Chor alt perquè, tan bon punt em entrat, se's guardada rigurosa clausura.

La primera de les moltes visites que havem rebut avui és estat el Sr. Salvador Buch, que ha posat a nostra disposició el seu auto particular per si ens convingués. Ho havem agraït, però no ho havem utilitzat.

(1931) Dia 15 de Maig. A les 5 del matí entrem al Monestir les quatre monges que, com el dia abans, havem passat la nit a casa del Sr. Capellà, o sia la M. Rda. Priora, Sor Francisca Ferrer Serra, la M. Dominga Bacardit, Sor Roser Serra y Sor Montserrat Clotet. A més, Sor Ramona Casellas, que el dia abans el passà a casa d'una germana seva.

Per més que totes les religioses foren ben acomodades en casa dels seus familiars, com el peix fora de l'aigua desitjaven retornar al Convent; y també perquè sembla se ha allunyat el perill, de moment. Per lo que, avisades pel nostre Sr. Capellà Mn. Josep Bosch i Prats, han arribat amb auto en primer lloch la M. Supriora, Sor Carme y Sor Mª Àngels Bransuela, acompanyades les tres de la Sra. Vda. de March, cunyada de la M. Supriora. Al vespre ha quedat reunida tota la Comunitat, amb una satisfacció que no pot explicarse, puig semblava que feya sigles que vivíam allunyades.

La Comunitat de MM. Dominiques d'aquest Monestir és en l'actualitat de 23 religioses. Sor Francisca Ferrer y Serra, Priora; Sor Antònia March y Muntada, Supriora; Sor Rosa Giralt y Blat, Sor Clara Ibañez i Pinós, Sor Ignacia Roca y Folch, Sor Dolores Batlles y March, Sor Pia Muntalt y Huix, Sor Pietat Casajoana y Jordana, Sor Jacinta Isach y Jorba, Sor Dominga Bacardit y Ferrer, Sor Mª Àngela Torra i Pons, Sor Roser Serra y Caballería, Sor Margarida Serra y Caballeria, Sor Carmen Armengou y Comas, Sor Lurdes Bacardit y Ferrer, Sor Ana Rebordosa y Cahné, Sor Angelina Bransuela y Bartomeus, Sor Emília Casacuberta y Suñé, Sor Ramona Casellas y Soldevila, Sor Montserrat Clotet y Circuns, Sor Cecília Vila y Alsina, Sor Mercedes Casellas i Viadiu y Sor Dolores Divins y Gamisans.

Visita del P. Serra

(1931) Dia 24 de Septiembre. Ha vingut a celebrar per primera vegada la Santa Missa el novell Jesuïta R.P. Ignasi Serra i Caballería, que el dia 8 del mateix mes cantà primera

Missa a Anglaterra; amb ell hi han vingut també el seu pare, germans i família. Acabada la santa Missa, ens ha donat a besar les mans en la ventanilla del Combregador, comensant per la M. Rda. Priora, luego a les dues germanes seves, Sor Roser i Sor Margarida, seguint tota la demás Comunitat segons l'ordre de costum. L'altar estava guarnit amb flors i ben il·luminat, tocant-se escullides peces amb l'armòniom durant la Missa. Després ha passat al locutori a desdejunar-se.

Maitines a mitja nit

(1931) Dia 3 d'Octubre. Per primera vegada i per devoció, havem resat les Maitines de la Verge del Roser, a les 12 hores de la nit.

Despedida del R.P. Serra

(1931) Dimecres, dia 25 d'Octubre, ha celebrat la Sta. Missa de les sis (en la que combrega la Comunitat) el R. P. Ignasi Serra y Caballeria, passant a desdejunarse y despedir-se de les seves germanes y Comunitat, en locutori. Ha beneït rosaris, etc., etc. És estat la última visita d'aquestos dias de permanència a Manresa, puig el dia 9 del mes vinent embarcarà per a l'Índia.

Maitines a mitja nit

(1931) Novembre, dia 1. Aquesta nit havem resat les Maitines de tots els Sants, per a cumplir lo disposat o manat per les nostres Constitucions.

Patró de la Comunitat

(1932) Abril, dia 13, dimecres, Patrocini de Sant Josep. Com el present any ens ha sortit per a Patró de la Ctat, després de Completes, havem fet processó portant la M.R.M. Priora l'imatge del dit Sant que hi ha en el Noviciat, la M. Supriora, colateral, un fanalet, y les demes religioses, ciris. Havem cantat durand el curs l'Himne del St. Breviari i el Psalm Laudate en el Chor, set parenostres, antic, vers, oració i ademes la oració Recurrim a Vós, etc.

Visita del R.P. Miquel Rosselló

(1932) Maig, dia 2, dilluns. Havem rebut la visita del R.P. Miquel Rosselló SS.CC., Canciller secretari del Bisbat. El motiu de la visita és estat per a repassar els llibres de comptabilitat, dels quals ne quedà força satisfet.

S.J. de Déu. Primera visita del Superior

(1932) Maig, dia 12, dijous. Per primera vegada ens ha visitat el R.P. Prior del nou Assil – Sanatori de Sant Joan de Déu, Fra Primitivo de Sant Josep Pérez, natural de Galícia.

Germans de S. J. de Déu

(1932) Maig, dia 13, divendres. Han vingut a missa i després han passat a desdejunar-se al locutori, el R.P. Primitivo, junt amb el Jermà Fra Benedicto Alguacil. Els havem invitat per cada dia fins que tinguin inaugurat l'Assil. Els ha acompanyat el nostre Sr. Capellà, Mn. Bosch.

Sanatori de S.J. de Déu

(1932) Juny, disapte, dia 18. Avui lo havem empleat en ajudar força als Germans de Sant Joan de Déu, amb motiu de la inauguració del Assil – Sanatori, que tindrà lloc demà, si Déu vol. Dita fundació és deguda al Sr. Francisco March (e.p.d.), germà de nostra estimada M. Supriora.

Assil de S. J. de Déu

(1932) Juny, Diumenge, dia 19. Havem enviat felicitació als Germans de Sant Joan de Déu amb motiu de haver inaugurat el nou Sanatori, o sia el primer que hi ha agut en nostre ciutat.

Persianes

(1932) Juliol. S'han col·locat cortines persianes en el balcó del porxo del 1r corredor i una porta de tela metàlica molt fina a la entrada del locutori gran per allunyar les moscas.

Mort de D. Leonci Soler i March

ha mort D. Leonci Soler i March, germà de la M. Josefina, e.p.d.

(1932) Agost, dia 24, dimecres, ha mort D. Leonci Soler i March, germà de la M. Josefina, e.p.d. Li havem aplicat dues misses, comunió, etc., etc. Havem enviat lletra de condol a sa Sra. esposa Dña. Margarita i al seu fill hereu D. Lluís.

Casulla del Dr. Pons

(1932) Octubre, dia 31, dilluns, han portat una casulla de llama de plata, brodada amb or, que ens deixà el Il·ltre. Sr. Canonge d'aquesta Ciutat, Dr. D. Francisco Pons (q.e.p.d.), tio de Sor M^a dels Àngels Torra i Pons, religiosa d'aquesta Comunitat.

Sants Exercicis

(1932) Novembre, dia 2, dimecres, havem comensat els Sants Exercicis, dirigits pel R.P. Benet de Sta. Coloma, Pare Mestre del Convent de Caputxins d'aquesta Ciutat.

Surten de la presó

(1932) Novembre, dia 11, dimecres. Han surtit de la presó el Ex. Rector de la Sta. Cova, Rnd. Pare Salvador Giralt i els GG. Vila (manresà) Massana i Gispert S.I.

(1932) El dia 22 de Novembre ha vingut el Rnd. P. Fermín dels SS.BB., o pares Blancs i ens ha fet una plàtica molt fervorosa de la entronització.

Fa alguns anys que, acompanyat del Rd. D. Valentí Morell, Capellà de les RR. Reparadores, n'havia vingut un altre P. d'aquesta Ordre y feu la entronització del Sagrat Cor en el locutori.

Contribució

Per primera vegada havem pagat la Contribució, imposta pel Govern de la República

(1932) Desembre, dia 10. Per primera vegada havem pagat la Contribució, imposta pel Govern de la República, quin import és estat de 3.164,31 pesetas. Are, cada trimestre serà 507,50 ptes.

Paret ensorrade

(1932) Desembre, dia 15, s'ha ensorrat un troç de la paret dels horts del rei que dóna a la via pública, o sia a la carretera de Sta. Clara.

Novena de Sant Domingo (Agost)

(1933) Aquest any s'ha fet la Novena de preparació de la festa de Ntre. P. Sant Domingo amb Exposició menor (acabades les Completes, o sia a quarts de tres de la tarda). La féu el nostre Sr. Capellà, cantant les religioses el Sacris y Tantum Ergo. Tots els dies ens ha donat la benedicció.

Sants Exercicis

(1933) Del dia 11 al 20 de Septiembre ens han donats – dirigit- els Sants Exercicis el M.R. P. Lluís Guitart, O.P. Com les demás vegades que 'ns els donà, han sigut molt fervorosos i profitosos per adelantar a la perfecció amb el compliment de les nostres santes Regles i Constitucions. Finalitzaren el Chor baix amb la Benedicció Papal, el Te Deum semitonal, dient el M. Rnd. P. les oracions.

Ensorrament de la gran tàpia

(1933) El dia 27 de Novembre s'ha ensorrat la gran tàpia dels horts de baix que dóna cara ciutat, estant també molt perillosa la dels costats, o sia, la que dóna cara i damunt del carrer del Peix. No queda altre remei que ferles de nou una i altra. Avui mateix els paletes han fet un tencat amb teulons i han començat l'obra de restauració o edificació de la nova paret que serà de pedra.

Explosió de bomba

(1933) En la nit del dia 9 al 10 de Desembre, mentre acabàvem de resar Maitines de mitja nit, se sentiren dues fortes explosions que feren tremolar les finestres, trencantse alguns vidres. Axò ocasionà un bon susto y més a Sor Mª Lurdes, que per trovarse delicada de salut no havia vingut al Chor. El matí ens han dit, i és aixís, que havien sigut dues bombes tirades al transformador elèctric que hi ha prop del Convent dels PP. Caputxins.⁷

Enterro de Sor Mª Lurdes Bacardit

(1933) Avui, dia 15 de Desembre de 1933, ha passat a millor vida Sor Mª Lurdes (q. e. p. d.). El enterro és estat avui, dia 17, i per disposició del Alcalde republicà anticlerical ens havem vist obligades a traslladarla al cementiri de la Ciutat, cosa que ha causat greu pena a totes les religioses germanes; mes, com confiem que Déu, tard o d'hora canviarà les coses, puig passem uns temps molt dolents, la M. Piora ha disposat que li sia reservat el ninxu que li correspon en nostre cementeri per quand el Senyor sia servit donarnos el goig de retornar al convent tan apreciats restos.

⁷ Aquella nit van esclatar a Manresa tres explosius de dinamita de gran potència en dos transformadors (un d'ells, al que es refereix la crònica, al carrer de Sant Maurici) i en un pal de conducció elèctrica, cosa que deixà Manresa a les fosques. Les accions responien a un moviment insurreccional de la FAI, que fracassà. Hi hagué una desena de detencions.

Sants Exercicis

(1935) Septembre. Dia 14. Dirigits pel Rvnt P. Santiago Meseguer, havem començat els SS. Exercicis. El tercer dia, o sia el 16, ha vingut a celebrar la Sta. Missa y ens ha donada la Sda. Comunió a la Comunitat l'Il·lm. y Rdm. P. Salvi Huix Miralpeix, Bisbe de Lleida, cusí de la M. Pia Montalt Huix. Pel motiu d'estar amb exercicis, solsament han baixat al parlador la M. Priora, M. Supriora i la M. Pia, hon s'ha servit el desdejuni al Sr. Bisbe, al P. dominic, a nostre Sr. Capellà, Rnd. Bosch, i al Patje.

Mort del Dr. Samsó

(1935) Avui 1 d'Octubre hem rebut la notícia de la mort del Dr. D. Manuel Samsó, germà de la M. Lluïsa Samsó q.e.p.d.

Vestició de S. Hàbit e incident en la Iglésia

ha caigut la trona de l'Iglésia, el que estava ple de persones
que hi havien pujat per poguer-ho veure millor

(1935) Ha vestit el S. Hàbit la novícia d'obediència Sor Mª Neus Trullàs Estany i, mentres duraba la cerimònia, ha caigut la trona de l'Iglésia, el que estava ple de persones que hi havien pujat per poguer-ho veure millor. Hi ha hagut lleugeres ferides i un bon sust per tota la concurrència.

1936. Fets verídics pels que ha passat la Comunitat durant la guerra de Lliberació

1936-1939

rebérem notícies molt alarmants de Barcelona, on hi havia crema de Iglésias i Convents, pregant-nos alguns familiars de les religioses que sortíssim del Convent

El dia 21 de Juliol de 1936, festa de Sta. Praxedis, rebérem notícies molt alarmants de Barcelona, on hi havia crema de Iglésias i Convents, pregant-nos alguns familiars de les religioses que sortíssim del Convent. En vista de tot això, la M. Rda. M. Priora, Sor Francisca Ferrer, envià a una persona de confiança al Sr. Archiprest D. Antoni Orriols Pbro. (que més tard va ésser vilment assassinat)⁸, dient-li si podíem deixar la clausura, contestant dit Sr. Archiprest que ho deixava a nostre criteri. Per lo que, després d'encomenar-ho tot a Déu, començarem les degudes gestions per la sortida: i aixís al mig-dia va ésser traslladada en una cadira de braços per dos homes la M. Mª Dolores Batlles y March, de 83 anys de edad, la que feia temps que estava impossibilitada i necessitava tres religioses per cuidar-la. Com no es trobava manera de possehir cap cotxe, ya que tot estava en poder dels revolucionaris, va ésser forçós deixar a la nostra germana en el primer pis de la casa del devan, o sia el que habitaba el Sr. Capellà de la Comunitat y Director de la V.O.T., Rd. Josep Bosch y Prat, juntamen amb la seva Sra. mare, germana y un fill d'aquesta i nevot del mentat Sr. Capellà, el jove Josep Sauret i Bosch. Junt amb la malalta sortí la infermera Sor Roser Serra i Caballeria.

⁸ Antoni Orriols Bayona, rector arxiprest de la Seu de Manresa des del gener del 1935. S'amagà a casa d'Àngel Planell, militant del PSUC que vivia vora la Seu, però va ésser descobert i tancat a la presó. Fou assassinat al cementiri de Manresa el 27 d'agost del 1936.

A la tarde resàrem en el Chor les Maitines de la Maria Magdalena i, una volta acabades, començarem a sortir en grups de dues o tres, dirigint 'se a les cases de familiars o altres: la M. Dominga Bacardit, la M. Clara i Sor Mª Angelina Bransuela a casa del germà de la primera, el Sr. Maurici Bacardit. La M. Jacinta Isach, Mestre de novícies, amb les dues novícies Sor Mª Concepció Servitje i Sor Mª Neus Trullàs, a casa d'unes Sras. veïnas que s' ens havien ofert. La M. Pietat Casajoana, Sor Carme Armengou y Sor Montserrat Clotet també passaren la nit en aquesta casa, mes l'endemà anaren a casa el germà de la M. Pietat, el Sr. Francisco Casajoana. Sor Margarida Serra, junt amb la més ancianeta de la Comunitat, M. Rosa Giralt i Blat, a casa del seu pare, el Sr. Juan Serra del carrer de Sta. Clara Vella, prop del convent.

Les demás passaren la nit i part del dia següent a la casa dita "La Culla" i d'allí es dirigiren: la M. Supriora, M. Antònia March, a casa dels seus parents, D. Esteve Cura Vila; Sor Ana Rebordosa i Sor Mercè Casellas, a casa del pare de la primera, el Sr. Pere Rebordosa; Sor Mª Àngels Torra i Pons, a casa del seu germà, el Sr. Francisco; Sor Emília Casacuberta, ancianeta i sense família en la ciutat, es dirigí a casa de les Srtes. Maria i Montserrat Davins, juntament amb Sor Dolors Davins, germana de les mencionades; i per últim, Sor Ramona Casellas Soldevila passà a casa dels seus germans, Sr. Jaume Turull i Ana Casellas de Turull, habitants del carrer de S. Tomàs.

Quedaren, per lo tan, soles en el convent, fins a hora avançada de la nit del dia 21, la Rda. M. Priora i la M. Pia Montalt i Huix (cosina germana del Il·lustríssim i Rdm. P. Salvi Huix, Bisbe de Lleida, en la qual ciutat sigué vilment assassinat el dia 5 d'Agost d'aquell 1936), les que despedint-se de la Verge Sma. i tancant les portes anaren a juntar-se amb la malalta i infermera a casa del Sr. Capellà, amb la pena i tristesa que sols podran comprendre els que hauran passat per semblants proves.

Despunta el dia 22 i pels voltants del Monestir no es nota res de particular i, com no teníem que fer més que travesar el carrer, sortí la M. Priora i Sor Roser i entrant en el Conven varen anar a donar de menjar als animalets que hi habíem deixat, recollint al mateix temps algunes, pocas, peçes de roba que necessitaven per la malalta, tornant-se a la casa immediatament. Així passaren aquell dia rebent notícies i algunes

impressions de que s'acabaria aviat i, per lo tant, amb la confiança de poguer entrar aviat a nostre estimat reços.

A l'any 1931, quan cremaren a Castella molts Convents, vàrem treure moltes coses procurant passar en segur robes, mantes, matalassos, ect. ect. En vista de lo que podia venir are en 1936, enviaren a buscar a una bona persona que llavors ens va ajudar molt, consultant-li què li semblava fer, a lo que respongué: "El meu semblà és que si ve la revolució que projecten tan segur estarà a casa meva com a casa seva". I realment els fets van confirmar-ho, ja que s'ha salvat solsament lo que Déu ha permès, ja que tant va ésser lo que saquejaven cremant a la via pública lo que llençaren per finestres sens respectar ni lo antic ni de valor artístic.

es presentà de sobte una gran turba de gent armada que varen detenir el Sr. Capellà, conduint-lo al comitè. Desde llavors va quedar el carrer invadit per una gran gentada, armats tots amb fusells, armas blancas i revòlvers

El dia 23 al matí, continuant en la dita casa del Sr. Capellà les quatre religioses, dit Sr. Capellà i familiars, el pare de Sor Roser i Sor Margarita i algunes altres persones amigues, es presentà de sobte una gran turba de gent armada que varen detenir el Sr. Capellà, conduint-lo al comitè. Desde llavors va quedar el carrer invadit per una gran gentada, armats tots amb fusells, armas blancas i revòlvers.

Passats uns moments, es començà de sentir una gran cridòria que es sentia de lo més apartat del pis. "¡On és la superiora! ... les claus del Convent". Mentres, un numerós grup pujà al pis preguntant quina era la superiora, obligant-la a que baxés a obrir-els-hi les portes del Convent. "Vindré", els respongué la M. Priora, "però vull que

m'acompanyi una religiosa i l'hortelà", que es trobava allà en aquells moments. I sens esperar resposta baixen els tres, o sigui la M. Piora, Sor Roser i Antoni, que era l'hortelà i porter, home molt adicte i catòlic.

Axís que surten al carrer es reproduïx la cridòria: "¡Obre la porta!...", indicant la que dóna entrada a l'hort. La M. Piora, llavors, amb una serenitat que solsament Déu pot comunicar en semblants moments, rodejada d'armes que li apuntaven contínuament, els respongué: "Fixint-se que per aquí no es pot entrar ja que la porta està tancada per dins". "Doncs per on es pot entrar?" preguntaren. "S'ha d'entrar per la porta de l'Església". Obriren llavors la porta de l'Església i, en un tancar i obrir d'ulls, com llamps, entraren aquells homens, de manera que encare que la M. Piora i acompanyants caminaban amb tota velocitat, quan arribaren als graons del presbiteri ja habian llençat les imatges i arrancaven el Sagrari, omplint de blasfèmies el recinte sagrat que estava il·luminat com en les grans solemnitats, doncs havia manat la M. Piora al porter Antoni que encengués tota la electricitat de salmons, camaril, etc. etc..

Quan hagueren acabat, i una vegada oberta la porta de la clausura que es troba al pla del presbiteri, essent fosc per dintre, cridant desafortadament com al entrar a l'Església: "Facin llum! ¡Per aquí ens poden fer foc! ¡Treguin les armes que tenen amagades!...". "Aquí no hi ha ni han estat mai armes", respongueren. I aixís a cada lloc on anaven deien el mateix: "¡Aquí tenen metralladores!".

Passaren seguidament a la Sagristia interior, trobant-se sense saber on posar els peus, doncs tot el paviment estava sembrat de destroçaments i així mateix en breus moments varen quedar totes les dependències. Amb una ràbia feroç varen espargir per terra les formes que trobaren en un globo que estava preparat per consagrar. Però va quedar-nos el consol de que no hi va haber profanació, ja que el Santíssim del Sagrari ja l'havia retirat el Sr. Capellà abans en prevenció.

Sor Roser, àgil com ella sola, passaba davant de tots obrint portes i finestres perquè la cridòria de "¡Facin llum!" es sucehia contínuament. Feia terror veure aquelles cares d'odi i fúria corrent i destruint.

Pujaren, llavors, els primers graons de l'escala i, al veure en una gran escaparata del fons de la paret una molt devota imatge del Crist de l'Agonia, apunten el fusell... però la M. Piora els deté ràpidament dient-els-hi que ja obriria la vidriera i així es féu, mes al baixar després l'escala ja estava tot a troços per terra. ¡Tanta preciositat de relíquies com hi havia!...

un d'aquells desventurats pren el San Crist de sobre la taula
(d'uns 80 centímetres d'alçada, molt devot), el llença als
seus peus, el trepitja...

Entren al primer corredor i la M. Piora els obre la celda i finestrons, mentres Sor Roser obria altres celdes. Llavors, un d'aquells desventurats pren el San Crist de sobre la taula (d'uns 80 centímetres d'alçada, molt devot), el llença als seus peus, el trepitja... i seguidament mentres va blasfemant arrenca i destrueix els quatre cuadros que penjaven a la paret i els destrueix. No pot recordar-se sens estremir-se, ja que es representa al viu aquell cuadro tan trist i desconsolador... Veure aquella imatge en la que hi trobàvem concell en els nostres duptes, confort en les penes, nostre delícia i felicitat... tan maltractada i plena de horroroses blasfèmies.

I continuaven entran a les celdes i a cada Sant Crist que trobaven criden amb grants crits: "¡Un altre! ¡un altre!". L'omplien de semblants insults. ¡Quins moments tan tristos! Allà mateix pregunta un 'a la M. Piora: "¿Què hi té en aquest escriptori?". "Papers, llibres i claus". "¿De on són aquestes claus?". "Miri, totes tenen el seu rètol." Llavors aquell home, amb uns ulls que semblava anaven a saltar-li de les òrbites, pren un manat de claus a cada mà i desapareix.

Altres entran al Chor, a la capilla dels Sants Màrtirs de la Montanya d'Ararat, en la qual capella hi cremava dia i nit una llàntia d'oli pels molt favors rebuts dels Sants Patrons,

el cuadro dels quals portaren les fundadores en el 1602. I que amb tot hi haver-se perdut tot lo de la capella, ¡gràcies a Déu! hem pogut recuperar dit cuadro.

Al donar, les dues religioses, una mirada de despido a la Capella, veient per terra les grans Imatges del Sagrat Cor de Jesús, Puríssim Cor de Maria i la més petita del nen de Praga, candaleros, relíquies, etc. etc. Uns s'afanyaven a obrir armaris de la roperia, altres els de objectes de la sagristia, infermeria, llibreria, destruint i llençant per les finestres que donen al pati. No és posible imaginar-se el treball d'aquelles masses de gent per destruir i no s'explica ni per les que varen presenssiar-ho com, sense eines, podien trencar tants objectes.

Mentres aquests treballaven, altres al pati feien burles: un, amb estola i bonet; un altre, amb dos ciris a la mà, reb a les dues religioses, dient-els-hi impropèris, mes cap els posà la mà ni els tocà ni tant sols la roba, gràcies a Déu!

Després que els obriren el segon corredor, es queden tan absorts en els seus afanys de saquejar i, per altre part, tant nombrós eren els grups d' hòmens que anaven i venien que, confont-se en mig d'ells i com per encant, bajaren els tres, o sigui la M. Priora, sor Roser i l'Antoni, i passant per corredors i escales sens saber on posar els peus per no fer-se mal amb els vidres, troços de fusta dels marcs de cuadros, puntes, etc. etc., arribaren al torn prop de la porta on hi trobaren una altre pandilla amb el seu capitost, originant-se en aquells moments entre ells un altercat esfereidor: preguntaven els que havien entrat primer: "¿Què veniu a fer aquí? Ja podeu marchar que aquest no us toca a vosaltres". Va ésser llavors una verdadera confusió... "El que pugui aprofitar-nos no ho trenqueu", deia un, mentres un altre, sense fer-n'hi cas, allà mateix trencava la finíssima vaixela destinada al locutori...

Com varen poguer passar per en mig, no té explicació; ningú els digué res, n'hi un grup de dones que varen topar a l'entrada i que entrava en aquells moments: semblava com si el bon Déu les hagués fet invisibles.

aviat començaren a apilar al carrer tot lo que havien llençat per les finestres: imatges, hàbits, roba de llit, ect. ect. calant-hi foc que, al abrandar-se, era una horrorosa foguera

Axís acabà aquell funest matí, quedant tot en poder dels revolucionaris, que aviat començaren a apilar al carrer tot lo que havien llençat per les finestres: imatges, hàbits, roba de llit, ect. ect. calant-hi foc que, al abrandar-se, era una horrorosa foguera.

Passaren la tarda amb relativa tranquil·litat, mes serien més o menys les nou del vespre, de prompte, es deixa sentir un dispar de fusell i als pocs segons s'origina un tiroteig al redós de la casa en què estaven refugiades (en la que varen quedar soles les quatre religioses), mentres es sent cridar amb ferotgia: "¡Obrin la porta! ¡Obrin la porta immediatament!..." I seguidament saltan els vidres de finestres i balcons; i les tres esteses a terra, rodejant el llit de la malalta, amb els llums apagats, preparant-se per la mort, ja que no es podia esperar altre cosa en aquells instants de terror.

A cada moment augmentaven els crits i els cops a la porta del carrer, la que a la fi pogueren obrir, i continuant la cridòria arribaren a la porta del pis... Llavors la M. Piora els diu: "Esperin un moment que no trobo el llum". El troba, l'encén per la part exterior e interior i els obra de bat a bat la porta dient-els-hi: "Facin el favor de passar i sabran perquè estem nosaltres aquí, per aquesta malalta ens han trobat. Per quatre indefenses religioses, tanta gent armada i amb uns crits capaços de aterrar les bandades de pardals dels nostres anyívols xiprés".

Varen contestar, llavors, que elles habien provocat porque habian disparat i que si no treien les armes que tenien amagades els fusellarien a totes...

Varen contestar, llavors, que elles habien provocat perque habian disparat i que si no treien les armes que tenien amagades els fusellarien a totes... i que tenien de registrar el pis. Els contesten, llavors, que al matí l'havien registrat. Pregunten: "¿De qui és aquest pis?". "Del Sr. Capellà", se'ls respon. "¿I on és el Capellà?" sempre amb més furor. La M. Priora els contestà amb serenitat: "Vds. ho sabran, que se l'han emportat pres". Amb tot, comencent a registrar i al trobar una sotana criden: "Roba de capellà, roba de Capellà!". ¡Sí, sí, ja els he dit que aquest era el pis del Sr. Capellà!...". Després de molta estona de donar voltes pel pis, varen passar al segon, del que els seus amos n'erant ausentats, remanant-ho tot i deixant el pis fet una calamitat.

Al baixar, entran altre vegada en el nostre i els diuen que queden detingudes. La porta del pis ja no torna a tancar-se: ells són els amos d'entrar i sortir al seu antuvi. Els diuen llavors que vagin a descansar que no els ha de passar res. Però... un d'ells diu dissimuladament a la M. Priora: "Procurin sortir d'aquí perquè no estan segures...". Mes, com podian marchar havent-hi tanta vigilància? Van permanèixer en peu tota la nit y l'endemà de bon matí cridaren als guardes y van demanar-los el metje per la malalta, però ni tan sols varen cuidar-se'n.

Mes Déu N. S. a qui, sens mai parar, recurrien amb tota confiança, va permetre que es presentés una providencial oportunitat per demanar el metje i efectivament va presentar-se el dit Sr., logrant que prop de migdia vingués una ambulància de la Creu Roja per treurer la malalta, pel qual motiu s'originà una discussió per tal que totes volient anar-nos-en juntes i al mateix temps quan sentiren que els preguntaven on havien d'ésser conduïdes i que els contestaven al nº 94, 1r de la Muralla, cridaren varies vegades desafortadament: "¡A l'hospital!". I axís continuaren alternant a la Muralla... A l'hospital, a la Muralla, i nosaltres totes amb ella. "¡Vds estan presoneres i no es mouran d'aquí!". "¡Nosaltres marcharem!". "¡No sortiran!".

Per fi, un de la Creu Roja digué intervenint-hi: "Srs. les coses s'han de parlar. Nosaltres portem permís perquè amb la malalta hi vagi un altre." Llavors determinaren que sortís la Mª Dolores (o sigui nostre estimada malalteta, la que sense dupte desde el Cel

sabrà agrair-nos are lo que per elles vàrem tenir que sofrir) i juntament amb ella l' infermera Sor Roser, encarragant-li digués al Sr. Antoni Ferrer, a la casa del que es dirigien, ja que dit Sr. és germà de la M. Priora, la situació amb què es trobaven les dues presoneres i el greu perill a què estaven exposades.

Enterat el Sr. Ferrer de la situació de la M. Priora i M. Pia, per tots els medis que pogué féu les degudes gestions i no parà fins a obtenir del Cos de la Benemèrita Guardia Civil, que una parella amb un camion vinguessin a buscarles i aixís es presentaren amb el mencionat germà de la M. Priora, dient que venien per elles; les discussions que varen motivar-se llavors varen ésser imponderables: aquelles feres, al donar-se compte que 'ls prenien la presa de les mans, mes per altre part temen l'autoritat de la Guardia Civil, semblava que vomitaven ira pels ulls, però varen poguer més els defensors i les arrencaren del pis; mes avans de pujar al camió hagueren de cedir i concedir altre volta per uns moments i les conduiren novament fins a l'umbral de la porta de la clausura i dirigint-se a la M. Priora un dels revolucionaris li diu: "Aquí dins hi ha altres monjes". Ella contesta que està segura que no n'hi ha cap, doncs varen sortir totes el dimarts, siguent ella l'última quedant-se amb les claus. Però al fer aquesta afirmació poc podia pensar que a poques passes de la porta, o sigui al locutori interior, n'hi havia tres de presoneres i que inclús van sentir les seves paraules. Eran aquestes la M. Mestre i les dues Novícies que al cahient de la tarda havien anat a buscarles a la casa on hem dit havien estat refugiades i les havien portat al Convent per fer-les-hi els més absurts interrogatoris, acompanyats de contínues amenaces de mort.

Per fi, la Benemèrita, arranquen-les d'aquestes mans ferotjes, pujaren les dues religioses al camió essen una gràcia molt gran poguer sortir victoriosos i, sens cap més altre percanç, arribaren a casa el Sr. Ferrer on trobaren ja instalades a la M. Dolores i Sor Roser que, com hem dit, havia traslladat la Creu Roja.

les portaren al parlador i d' allí una per una les portaven al llenyer en mig de la fosca, sempre amb les armes apuntades i no parant d'amenaçar-les

En pro, mentres tant, continuaven dins el Convent la M. Mestre (M. Jacinta Isach), Sor Mª Concepció i Sor Mª Neus, sense que ningú en tingués coneixement, fins a hora avançada de la nit. I, què feien aquí dins? Ja es pot calcular. Havien de sofrir un seguit d'improperis i amenaces. Primerament, les portaren al parlador i d' allí una per una les portaven al llenyer en mig de la fosca, sempre amb les armes apuntades i no parant d'amenaçar-les. Començaren primerament per la M. Mestre i, havent-li fet moltes preguntes respecte al Sr. Capellà i a la Rda. Priora i altres les més absurdes, l'acusen de que ella tenia la culpa que aquelles noies tant joves fossin al Convent i que per tan ella les havia enganyat. Per fi, li diuen que segueixi i ella pensant que anava a morir les seguí, mes no fou com ella pensava, si no que la portaren novament al parlador. De semblant manera feren seguir una per una les dues novícies, amb iguals amenaces e interrogatoris, retrobant-se a l'últim les tres al mateix lloc i d'allí, fent-les sortir del Convent, les varen acompanyar a la mateixa casa on les havien anat a buscar.

- Nota –

Tota aquesta narració que s'acaba de consignar d'aquells tràgics dies i lo demás notable que succehí en els dos anys i deu mesos d'exclaustració consta en la Crònica. En la pàgina següent es reanuda la Consueta.

Visita del Ex. Sr. Bisbe de Vich

1939 – Any de la Victòria

Avui 4 de Juny, festa de la Sma. Trinitat, hem rebut una breu visita del Exc. Sr. Bisbe P. Perelló. La Rda. M. Priora li ha demanat que's dignés donar llicència per poguer fer la primera professió Sor Mª Neus i la solemne, Sor Mª Concepció.

(A partir d'aquest moment el dietari s'escriu en castellà)

Purificación de la Iglesia

1939. Agosto 1. Se ha hecho la purificación de la Iglesia. La ceremonia ha sido efectuada por Mn. Bosch, auxiliado por el Rdo. P. Jaime García del Oratorio de S. Felipe Neri de Barcelona. Dicho Padre ha celebrado inmediatamente la Santa Misa y por primera vez hemos recibido la Sda. Comunión en la reja del Coro bajo toda la Comunidad.

Fiesta titular

Día 2 Agosto: Adornada la Iglesia con muchas plantas naturales por nuestro vecino jardinero Agustín Clerch e improvisado un dosel por el carpintero y las religiosas han podido taparse las paredes tan tristes, resultando muy bien. Por la mañana se han celebrado 5 misas, dos más de las que estaban anunciadas, por haber llegado un sacerdote y un Padre. Por la tarde ha habido Exposición: para dicho efecto nos han dejado la Custodia e incensarios de las R. R. Salesas: rosario cantado por un grupo de jovencitos por el Sr. Juan Cors. El sermón a cargo del citado P. García ha resultado muy bien, estando la Iglesia abarrotada de personas que han venido a ganar el Jubileo de la Porciúncula.

Bendición del pozo

Día 3: A las siete ha tenido lugar la tradicional bendición del agua del pozo, asistiendo 16 sacerdotes y varios niños con mucho concurso de gente.

Fiesta de Ntro Padre

Día 4: Ha habido misas a las 6, 7, 7 ½, 8 y 9. Esta última cantada. Por la tarde a las 6 Exposición, rosario y sermón a cargo del Dr. Joaquín Cornet, Canónigo, que ha estado elocuentísimo. Todas las fiestas de mañana y tarde han terminado con el canto de la Salve Regina, tomando parte el pueblo.

Para las fiestas de Ntra. Sra. de los Ángeles, presidió el altar, bajo dosel, una Imagen nueva de Ntra. Sra. del Rosario de unos 50 cm. Y para los demás días, otra Imagen del mismo tamaño de Ntro. Padre Sto. Domingo, regaladas ambas a la Comunidad por las Sras. Antonia Planell Vda. Galobardes y su hija Rosa Galobardas Planell, bienhechoras de esta Comunidad, las que durante el dominio rojo asistieron con limosnas y víveres a las religiosas que vivían junto con la M. Rda. M. Priora en el nº 84 de la Muralla de S. Francisco, hoy Avenida del Caudillo. Dios se lo recompense en esta y en la otra vida.

Obras de reparación

Empiezan los andamios para cubrir la parte derruida por los presos que habitaban nuestro Convento durante el dominio rojo

Día 11 Agosto: Empiezan los andamios para cubrir la parte derruida por los presos que habitaban nuestro Convento durante el dominio rojo.

Desde las fiestas de Ntro. Padre hay Misa a la Iglesia todos los domingos y días festivos. Los días laborables se celebra en la Capilla instalada en la sala de labor, únicamente para la Comunidad.

Visita Pastoral

Día 2 de Octubre: Hoy hemos tenido la visita pastoral del Exmo. y Rdmo. Sr. Obispo P. Juan Perelló y Pou.

Bendición de la Campana

Día 4 Octubre de 1939: Se ha bendecido la primera campana, que han apadrinado los Sres. Domingo Prunés Miquel, Alcalde nacional, y su esposa, Dña. Trinidad Planas; dicha campana lleva los nombres de Trinidad, María y Dominga: se obtuvo de varias limosnas recogidas a este fin y fue construida en los talleres de los Sres. Alier de esta Ciudad. Ha cantado la Misa la Comunidad y ha pronunciado una bellísima plática, antes de la bendición, nuestro Sr. Capellán, explicando el significado de las campanas de las Iglesias.

Siete Domingos

Febrero 1940: Se han celebrado con solemnidad, por primera vez después del dominio rojo, los siete Domingos en honor de San José, con buena concurrencia de fieles. El altar con la imagen del Sdo. Corazón de Jesús y las dos de Ntra. Sra. del Rosario y de Ntro. P. Sto. Domingo: la imagen de S. José era de nuestro Sr. Capellán.

Triduo Santo

Marzo 1940: Se ha hecho Monumento público en nuestra iglesia, el que ha sido muy visitado. Con bancos cubiertos de grandes papeles color piedra se han formado unas gradas que, llenas de muchas velas de cera y grande variedad de plantas y flores todo natural, a pesar de la gran pobreza de la iglesia, producía un buen efecto.

Sábado Santo: Se han celebrado todas las ceremonias del día, Misa, etc. en la iglesia. Hoy hemos empezado a hacer los toques públicos con la campana, pues desde su bendición solamente la tocábamos en los domingos y días festivos para la Misa.

Mayo 1940: Día 2 fiesta de la Ascensión. Queda vacante el Priorato al terminar el Trienio al anochecer.

Vestición del Hábito

Hoy día 5 de mayo hemos vestido el santo hábito que tanto deseábamos todas. La Misa Conventual, a partir de hoy, se celebrará siempre en la iglesia, lo propio que las Horas canónicas se rezarán en el Coro.

Elección de Priora

Día 6: Ha habido elección de Priora a las tres de la tarde.

Confirmación de Priora

Día 10: ha llegado la confirmación y ha tomado posesión del cargo la elegida para Priora de la Comunidad.

Recuperación

Junio 1940, día 11: Hoy nos ha sido entregado el cuadro de los Santos Mártires, nuestros patronos, que es el mismo que trajeron nuestras fundadoras en el año 1602 y que pudieron salvar durante la revolución de 1936 los anticuarios de esta Ciudad.

Visita

Día 16: han venido a visitarnos D. José Mª Vall Perdigó y D. Eduardo Petitpierre, con sus respectivas esposas y otros familiares. Nos han dado, las señoras, 100 pesetas de limosna. Dichos señores habían estado presos en este Convento durante el dominio rojo y al preguntarnos qué queremos como recuerdo de su cautiverio y agradecimiento por su feliz liberación, si una custodia o imagen, etc., les hemos pedido que pagasen el altar o la imagen de la Virgen.

Recuperación

Día 22 de Junio: Hemos recuperado, por el mismo conducto de los anticuarios de la ciudad, varias carpetas y libros pertenecientes a nuestro Archivo. Además, un libro coral y tres libretas de canto.

Visitas

Día 26: Ha celebrado la santa Misa el Rdo. P. Bernardo de la Cruz que ayer estuvo de visita en el locutorio. Por la tarde ha venido el Secretario del Sr. Obispo y nos ha dado la limosna de 500 pesetas.

Fiestas Titular y Ntro. P.

Agosto días 2 y 4: Con mucha animación y concurrencia de personas, se han celebrado las tradicionales fiestas de Ntra. Sra. de los Ángeles y de Ntro. P. Sto. Domingo; predicó los dos días el Rdo. P. Jaime García, del Oratorio de S. Felipe Neri de Barcelona.

Día 15: Hemos [hecho] la procesión de la Asunción antes de la Misa Conventual.

Obras

Día 19: Han empezado los andamios en la Iglesia para las obras de restauración de la misma: ha sido hoy el último día de celebrar la santa misa y oficio en el Coro, pues hasta que terminen las obras volvemos a utilizar la capilla instalada desde nuestra entrada, en 27 de mayo de 1939, en la sala de labor.

Septiembre día 18: Hoy ha sido entregada a Rdo. Dr. Valentín Santamaria, Archivero Municipal, la lista siguiente de nuestro Archivo: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 9, 10, 12, 14, 14a, 16, 17, 28, 29, 31, 34, 41, 43, 46, 48, 49, 50, 51, 57, 59, 61, 63, 69, 70, 71, 72, 73, 75, 77, 77a, 78, 79, 79a, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 87, 88, 90, 91a, 92, 93, cuyas carpetas y libros nos habían entregado dicho Sr. capellán el día 22 de Junio pasado: los restantes que están en dicho Archivo los pudimos recuperar de un depósito de recuperación y de un traperero, lo propio que los libros de coro y de la biblioteca.

Año 1941

Bendición de la Iglesia

Sábado 1 de Febrero: Hoy a las tres de la tarde nuestro Sr. Capellán Mn. José Bosch, ha bendecido la Iglesia recién restaurada y a continuación el Rdo. P. Capuchino, Frai Baltasar de San Mateo, ha bendecido el Vía Crucis, practicándolo los dos junto con la madre del primero y el monaguillo Valentín Serra.

Los capiteles convertidos en pilas para el agua bendita es donativo de D. Luis Soler y Terol, sobrino de la M. Sor Josefina Soler y March (e.p.d.).

Por la mañana a las 8 se ha celebrado la primera Misa Conventual en nuestra restaurada y devota Iglesia

Día 2: Fiesta de la Candelaria. Por la mañana a las 8 se ha celebrado la primera Misa Conventual en nuestra restaurada y devota Iglesia. Hemos cantado las religiosas, con asistencia de buen número de fieles, vecinos y familiares de las religiosas. También ha estado presente el Sr. Alcalde Nacional, esposa e hijas. Sin pretenderlo, es el mismo día en el que dos años antes, dicho Sr. Alcalde dio posesión del Convento a la Rda. M. Francisca Ferrer, estando aún ocupado por el Cuerpo de Transmisiones del Ejército Nacional.

Limosna

Marzo, Día 28. Hemos recibido de América, de un tío de Sor Mª Concepción Servitje, mil pesetas en billetes del Banco de España ¡Cuánto tenemos que agradecerse!

Clausura

Abril día 7: Lunes Santo, ha venido el Rdo. Antonio Arregui, S.J. delegado por el Sr. Obispo, para visitar el Convento respecto de la clausura, pues hemos pedido ponerla

en todo rigor por más que ya hacía cerca de dos años que no salían las religiosas. Ha estado conforme, encontrándolo todo bien. Por este motivo hemos dado entrada, para despido, al Sr. Alcalde.

Día 9, Miércoles Santo, han llegado de Barcelona la Cruz y 6 candelabros de estilo, donativo del sobrino de D. Mariano Batlles y Claret.

Te Deum

Día 13, Pascua de Resurrección. Después de la Misa Conventual cantada, el Sr. Capellán ha entonado el Te Deum en acción de gracias por haber podido establecer de nuevo la clausura Papal tan deseada por todas las religiosas.

Consagración del altar

Día 20, Dominica in Albis. A las 7 de la mañana el Ilmo. y Rdmo. Sr. Obispo P. Juan Perelló y Pou, ha consagrado el altar portátil de nuestra Iglesia, poniendo en el ara las reliquias de los Santos Victoriano, Lactancia, Blandino y Severiano. Seguidamente ha celebrado la Misa de medio Pontifical en la que han asistido autoridades y numeroso público. Los que ocupaban sitios en el Presbiterio han firmado el acta. Luego han tomado un modesto desayuno en el locutorio juntamente con su Ilma., el Sr. Alcalde y familia.

Capilla de los Santos Mártires

Junio, día 12: ha quedado instalado el altar de la Capilla de los Santos Tutelares de la Comunidad los Diez mil Mártires.

Visita

Agosto, día 12. Hemos recibido la visita del Rdo. P. José Mª Garganta, O.P.

Septiembre, día 2. Ha venido el M. Rdo. P. Manuel Montoto, O.P., Socio del Rvdm. P. Maestro General.

Restauración

Noviembre, día 13: Ha sido habitado, por primera vez esta noche, el antiguo Noviciado que hasta hace poco no habíamos podido restaurar ya que los rojos lo dejaron muy arruinado e indecente. La falta de escalera, que ha sido precisa hacerla nueva enteramente, nos ha impedido por más de dos años su acceso.

Entrada

Noviembre, 15, a las tres de la tarde ha entrado la primera postulante.

Visita y limosna

Día 20: Hemos recibido la visita de los Sres. D. Vicente Martorell, Santiago Suriñach, Damián Ribas y Alejandro Soler y March. Han venido en representación de otros Sres. que se encontraban presos de los rojos en este Monasterio cuando se vio librada la Ciudad en 24 de Enero de 1939. Nos han dado una limosna con la cual (D.m.) se construirá la Imagen Titular de esta Iglesia, Ntra. Sra. de los Ángeles.

Traslado de los restos

Han sido trasladados los restos de las religiosas que
fallecieron durante la exclaustación y que estaban
enterradas en el Cementerio de la Ciudad

Día 22 – Han sido trasladados los restos de las religiosas que fallecieron durante la exclaustación y que estaban enterradas en el Cementerio de la Ciudad.

Día 25. Hoy ha venido el P. Baltasar de S. Mateo, O.M.C., para erigir el Vía Crucis en el Oratorio del Noviciado.

1942

Enero, 11 – El Sr. D. Francisco Giribert ha regalado a la Comunidad la Imagen de talla de Ntra. Sra. de Lourdes, de 80 cm.

Visita

Día 24. Hoy, tercer aniversario de la liberación de esta Ciudad, a la una y media de la tarde, previa autorización para entrar en clausura, hemos recibido la visita del Sr. Gobernador Civil de la Provincia, D. Antonio Correa Véglison, acompañado del Sr. Arcipreste, Sr. Alcalde y otras autoridades.

ha llegado el Camión que de Barcelona traía la bella Imagen
de la Virgen de los Ángeles, Titular de Ntra. Iglesia

Julio, 31. A las 9 de la noche ha llegado el Camión que de Barcelona traía la bella Imagen de la Virgen de los Ángeles, Titular de Ntra. Iglesia. Seguidamente ha sido colocada seguidamente en su lugar.

Bendición

Agosto, Día 2. Fiesta de nuestra Titular. Misa Conventual cantada por la Comunidad a las 8 y, a las 9, bendición de la nueva Imagen de Ntra. Sra. de los Ángeles por el Iltr. Sr. Arcipreste de la Seo, que ha celebrado el solemne Oficio, cantado por la Capilla de la Divina Pastora.

En el Presbiterio, presidía el Sr. Alcalde D. Domingo Prunés, D. Alejandro Soler y March en representación de los Sres. excautivos que han costado la nueva Imagen. Ha predicado, tanto por la mañana como en la función de la tarde, el Rdo. Padre Dionisio Irizar, Dominicano del Convento de Barcelona. Ha habido gran concurso de fieles.

Visita

Agosto 19. El Rdo. P. Planas nos ha hecho una plática de la Sta. Faz de Jesús.

Diciembre

11 – Hemos tenido la Sta. Visita pastoral del Excmo. Prelado P. Perelló y Pou, Obispo de Vich. A las 8 ha celebrado la Sta. Misa cantada. Después del desayuno, que ha tomado en el locutorio, nos ha hecho una plática sobre los santos votos, regla, constituciones y clausura.

Visita

Hemos recibido la visita de D. Alejandro Soler y March quien nos ha entregado de parte de cinco Sres. excautivos la cantidad de 1.600 ptas

Día 12. Hemos recibido la visita de D. Alejandro Soler y March quien nos ha entregado de parte de cinco Sres. excautivos la cantidad de 1.600 ptas: 300 han sido retiradas por consejo de dicho Sr. para hacer una placa con los nombres de los Sres. que pagaron la Imagen de Ntra. Sra. de los Ángeles y que se pondrá al pie de la misma.

1943

Enero: Se ha reanudado la costumbre de rociar con agua bendita las celdas diciendo el Ave María cada noche al retirarse las religiosas a descansar.

1944

Obsequio

Marzo, 4: Nuestro Rdo. Capellán D. José Bosch ha regalado a la comunidad un riquísimo y devoto Crucifijo para el Coro: lo bendijo ayer día 8, para que por la noche pudiéramos ya rezar la Maitines de Sta. Francisca, onomástico de nuestra Rda. Madre Priora.

Recuperación

Julio, 8: Hemos recuperado 53 pergaminos de nuestro Archivo desaparecidos en la revolución del año 1936.

Agosto, 4: Fiesta de Ntro. P. Sto. Domingo; ha celebrado la Sta. Misa de las 8, rezada, el Dr. Jaime Font, Obispo preconizado de Zamora, sobrino de nuestra difunta religiosa M. Mª Dolores Sala Villaret, natural de Vich.

Visita ilustre

Septiembre, 16: Ha venido a saludarnos en el locutorio el Ilmo. y Rdm. Sr. Jaime Font, Obispo de Zamora, que fué consagrado en Vich el próximo pasado 10. Le acompañaba nuestro Capellán, Mn. Bosch, que es muy amigo.

Año Santo 1950

Mayo, día 14: A las doce y media de hoy, segundo Domingo, hemos tenido el gozo de recibir la visita de la Virgen de Fátima en su peregrinaje por la Diócesis y durante esta semana por Manresa. La hemos recibido en el pequeño Coro bajo y, a través de la puertecita del enrejado, hemos besado las cintas. Antes, hemos cantado el Ave acompañado de armónium a cuyo canto se han juntado con los fieles que llenaban por completo la Iglesia. A una señal del padre Misionero que acompaña la Imagen, se ha hecho silencio, nos ha dirigido la palabra exhortándonos a la oración y penitencia y

que, como hijas del Sto. Domingo, rezáramos con fervor el Santo Rosario para la conversión de los pecadores.

Año 1953

Reformas

Setiembre, 8. Hoy ha venido el Arquitecto Sr. Armengou, acompañado de nuestro carpintero Fèlix Fargas a fin de tomar medidas del Coro ya que dicho Sr. ya de tiempo que nos insta para que construyamos la sillería. Les ha gustado mucho cuando lo han visto, diciendo que es digno de una adecuada sillería.

Noviembre 1. Ha venido Fèlix Fargas con el plano del Coro y la distribución de la sillería y diciendo que hará cuanto pueda para que queden colocadas las formas antes de empezar el frío.

Año 1954

Enero, día ⁹: Han quedado colocadas las formas en el Coro: de momento se suspende la confección y colocación de la sillería. Hemos puesto los bancos que nos dieron en la Sta. Cueva al renovar los de aquella Iglesia.

Abril

Día 7: A las 4 ½ de esta mañana ha fallecido nuestro Rdo. Capellán, Mn. Josep Bosch, que había ejercido este cargo 25 años. Ha celebrado hoy la Misa conventual el Rdo. Sr. Arcipreste del Carmen, ofreciéndola en sufragio de su alma. Más tarde, ha venido el Rdo. Arcipreste de la Seo, luego de haber visitado a su familia y, al darse cuenta que llevaba, el sacerdote difunto, casulla blanca en vez de negra, nos ha pedido una de nuestra que hemos cedido gustosas. Ha tratado con la M. Priora de la situación en que

⁹ No indica el día.

queda la Comunidad y ha propuesto un sacerdote por posible Capellán, llamado D. Antonio Escalé, hermano de la que fue religiosa de esta Comunidad, Sor. Mª Teresa, fallecida en el año 1946 a los 2 años de vida religiosa. Mientras tanto, podrá servirnos el Rdo. D. Juan Vall, sacerdote muy ancianito, Capellán también suplente de las RR. Salesas. Los días que faltan hasta Pascua vendrá uno de los Vicarios o otro. Mientras, lo consultará a dichas religiosas, pues ellas tendrán que salir para oír la Misa pero, como les faltan muy pocos [días] para dejar el Convento y ya les han levantado la clausura, parece que cederán gustosas.

Hoy, lunes de Pascua, ha venido ya el Rdo. Juan Vall: se lo agradecemos mucho ya que solamente se sabe lo que representa no tener Capellán cuando se ha experimentado. El vacío que ha dejado Mn. Bosch es muy grande y ha causado un trastorno a todas.

Mayo, Día 3. A las 6 $\frac{1}{4}$ de la tarde han traído los despojos de 4 Religiosas del Monasterio de la Visitación (Salesas) para ser enterradas en nuestro Cementerio, ya que dichas religiosas dejan el Convento para fusionarse con la Comunidad de Barcelona. De tiempo, nos habían pedido este acto de caridad que nuestra Comunidad, en Capítulo conventual, acordó acceder gustosa y honrada. Son los nombres de las 4 religiosas difuntas Sor Mª Josefa de Romero, Sor Juana Benigna Salinas, Sor Mª Rafaela Mun y Sor Mª Inés Garralda.

Para tal acto nos hemos reunido la Comunidad a la tribuna de abajo, precedida de Cruz alzada. Colocadas las 2 arcas y una caja en un ataúd que han entrado por la puerta del lado de la reja y rodeadas de flores que antes habíamos preparado, hemos cantado un Responso: terminado entonando el Miserere, nos hemos trasladado procesionalmente a la sepultura. Ha presidido el acto el Rdo. Juan Vall, capellán de las mencionadas religiosas y actualmente suplente de nuestro Monasterio, quien ha oficiado el Responsorio estando presentes la Rda. M. Provincial de las Salesas, acompañada de otras religiosas. Terminada la ceremonia, han pasado al locutorio para saludarnos y despedirse. Agradecidas, nos han entregado carta de hermandad. También nos han entregado los documentos de autorización del traslado, extendidos por la Jefatura

Provincial de Sanidad, fechados a 26 de Abril de 1954, que han sido guardados en nuestro archivo.

Visita

Agosto, día 1. Nos ha hecho una visita el Padre Claudio Solano, Maestro de Novicios de Cardedeu. Ha venido a la 8 ½ de la noche, pues termina unos Ejercicios a las hermanas Dominicas de la Anunciata. Nos ha hecho una plática según nos prometió hace dos días, cuando estuvo aquí. Nos ha hablado, según ha dicho, como hablaba nuestro P. Sto. Domingo cuando visitaba a sus monjas, de modo que la plática más bien ha sido una charla entre hermanos. El segundo domingo próximo quiere venir con la Tercera Orden a celebrar su fiesta en la Parroquia de Cristo Rey. Vendrá con los Novicios y celebrarán un Oficio en rito Dominicano. Nos ha prometido la visita de sus Novicios.

Agosto, día 8: A las 12 del medio día, tal como nos había prometido, ha venido el P. Claudio Solano con sus 24 Novicios estudiantes. ¡Qué buenos y alegres! Y qué contentas estábamos. El Padre ha desganado, pues acabando de celebrar se había venido inmediatamente. Hemos obsequiado a los Novicios con bizcochos y jarabe. Parecía que venían a contagiarnos la alegría que llevaban. Los Novicios nos han obsequiado cantando una pieza religiosa que venía a ser una Salve a la Virgen, muy afinada y acompañada de armónica. Hemos comentado la fiesta que han celebrado y la reorganización de la Tercera Orden y ya se han despedido. Luego, tal como nos lo había prometido el Padre, han ido a Iglesia para cantar la Salve Dominicana procesionalmente como se hace en Completas, subiendo al Presbiterio donde el Padre ha cantado la oración y han entonado "O Lumen", finalizando con la Oración.

Año 1956

**Con motivo del 4º Centenario de la muerte de S. Ignacio,
comenzaron ayer en Nuestra ciudad las fiestas
conmemorativas**

Mayo, día 14: Con motivo del 4º Centenario de la muerte de S. Ignacio, comenzaron ayer en Nuestra ciudad las fiestas conmemorativas, ya que se ve honrada con la visita de la reliquia del cráneo del Santo. Hoy a las 8 ½ hemos tenido la suerte de recibirla y honrarla en nuestra Iglesia. Al entrar, la hemos recibido con los acordes de la marcha de S. Ignacio, interpretada con el armónium: inmediatamente ha empezado la Sta. Misa, habiéndola colocada previamente en el manifestador. También venía juntamente la espada, que ha sido colocada en una mesita preparada al lado del Evangelio. En el ofertorio nos hemos acercado a la reja para besarla. Terminada la Misa, hemos pasado al locutorio y nos las han pasado dentro, pudiendo contemplarlas perfectamente.

Mayo, día 31: festividad del Corpus. Terminados los Maitines, hemos ido en procesión a la capilla de la Sda. Familia para dar gracias de los beneficios recibidos estos días, referente a las limosnas y pidiendo sigan protegiendo a la Comunidad: ayer quedó terminada una acera delante de la puerta de dicha Capilla para protegerla de la humedad proveniente de la huerta.

Visita

Noviembre, día 5: Hoy ha hecho la visita pastoral por primera vez el Excmo. y Rdmó. Dr. D. Ramón Masnou, nuestro prelado. Terminada la visita, nos ha hecho una exhortación muy preciosa. Dándonos la bendición, nos ha dado a besar el anillo y se ha despedido quedando todas muy agradadas de nuestro Sr. Obispo.

Año 1957

Diciembre

Día 6: Hoy han emprendido el viaje a Valencia nuestra Rda. M. Priora Mª Carmen Armengou y Sor Mª Carmen Vilar como socia, llamadas por nuestro Rdo. P. Provincial, en convocatoria de la 1ª Asamblea de Conventos de Dominicás de Clausura de la

Provincia, a fin de instaurar la Federación y elegir Madre Federal. La Asamblea tendrá comienzo el día 8, fiesta de la Inmaculada.

Día 12: Han llegado de Valencia del convento de Sta. Catalina, donde ha tenido lugar la Asamblea, la Madre Priora y socia tan bien impresionadas que no saben cómo expresar lo que han vivido y gozado en estos incomparables e inolvidables días.

Año 1958

Julio

día 4: Nos ha visitado nuestra Rnda. Madre Federal, Sor Mª Teresa Muñoz Garde. Los dos o tres días que ha pasado entre nosotros no se nos olvidarán jamás por lo edificadas que nos ha dejado y animadas para renovarnos en todo lo que hemos prometido.

(Transcripció del text original a càrrec de Teresa Torra i Oliveres)